

117/1852 ř.z.

Zákon

ze dne 27. května 1852

o zločinech, přečinech a přestupcích, ve znění předpisů jej měnících a doplňujících ke dni 1. 1. 1927

Změna: 31/1929 Sb.

Změna: 48/1931 Sb.

Změna: 108/1933 Sb.

Změna: 140/1934 Sb.

Změna: 269/1936 Sb.

Změna: 242/1939 Sb.

Změna: 62/1941 Sb.

Změna: 233/1941 Sb.

Změna: 30/1945 Sb.II

Změna: 232/1946 Sb.

Změna: 40/1948 Sb.

Změna: 88/1948 Sb.

Změna: 231/1948 Sb.

Změna: 162/1949 Sb.

Abychom těm zemím korunním říše Naší, v kterých potud má platnost zákon trestní o zločinech a těžkých policejních přestupcích, vydaný dne 3. září 1803, i s výklady, změnami a dodatky, jež pozdějšími zákony k němu přičiněny jsou, podali snadný a bezpečný přehled nynějšího práva trestního; ostatním pak zemím korunním, v nichž, co se týče práva trestního, dílem jenom nejisté právní zvyklosti a neurčité zákony platí, a kde k ochraně práv veřejných i soukromých v mnohých příčinách potřebí jest nových předpisů trestních, abychom poskytli dobrodiní ochrany dostatečné zákonem, jakož i pevného a bezpečného trestního práva; dali jsme poříditi nové vydání svrchu řečeného zákoníka trestního ze 3. září 1803, vloživše v ně všeliké změny pozdějšími zákony způsobené, a rozmnoživše je několika novými ustanoveními.

Rozhodnuvše pak již v zásadách pro organické zákonodárství říše, stanovených Našimi usneseními z 31. prosince 1851, že zákon trestní v celé říši v působnost uveden býti má, nařizujeme, slyševše Naše ministry a vyslyševše Naši radu říšskou, takto:

Čl.I.

Počínajíc ode dne 1. září 1852, má jak v těch zemích korunních, v kterých potud měl právní moc zákoník trestní vydaný dne 3. září 1803, tak i v království Uherském, Chorvatském, Slavonském spolu s Přímořím Chorvatským, ve velkoknížectví Sedmihradském, vojvodství Srbském, banátě Temešském a ve velkovojsvodství Krakovském vejíti v působnost následující zákon trestní o zločinech, přečinech a přestupcích jakožto jediný předpis o trestání činů v něm jmenovaných a od téhož dne zbavují se platnosti všechny zákony, nařízení a zvyklosti, které co do věcí tohoto zákona trestního v některé části říše Naší potud působily, vyjímajíc toliko zvláštní zákony trestní, dané pro vojsko a pro Hranice vojenské.

Čl.II.

Od téhož dne počínajíc, má tento zákon trestní, co se týče činů trestných, za zločiny, přečiny nebo přestupky v něm prohlášených, pravidlem býti i tehda, když se

jich někdo dopustí tiskopisy. Kromě toho mají soudcové trestní při uložení jim posuzování činů trestných, jichž se někdo dopustí tiskopisy, šetřiti ustanovení obsažených ve vydaném od Nás řádu tiskovém. Od svrchu jmenovaného dne nemají se tedy činy trestné, jichž se někdo dopustí obsahem tiskopisů pokládati za zvláštní přečiny tiskové, a mají ihned v oněch zemích korunních, v nichž potud platil zákon proti zneužívání tisku vydaný dne 13. března 1849, všeliká vztahující se k tomu ustanovení trestní zákona tohoto pozbýti působnosti.

Kde se v tomto zákoně trestním užívá slov "tiskopisy" nebo "díla tisková", rozuměti se tím mají nejen věci tištěné, nýbrž i plody ducha a výtvarného umění (díla literární a umělecká) rozmnožené kamenotiskem, kovotiskem nebo dřevotiskem, ražením, odléváním, nebo jakýmikoliv jinými prostředky mechanickými a chemickými.

Čl.III.

Zrušen.

Čl.IV.

Podle tohoto trestního zákona může se počínajíc od toho dne, kterého nabude platnosti, jen to za zločin, za přečin nebo za přestupek pokládati a trestati, co se v něm výslovně za zločin, za přečin nebo za přestupek prohlašuje.

Čl.V.

Posuzování a trestání jiných přestupků zákona, na které se ani tento trestní zákoník ani shora (v čl. II.) uvedené zvláštní zákony trestní nevztahují, zůstává se úřadům k tomu ustanoveným dle předpisů o tom vydaných.

Čl.VI.

Zrušen.

Čl.VII.

Zrušen.

Čl.VIII.

Všeliká ustanovení času, kteráž se v zákoně tomto vyskytují, počítati se mají podle roku kalendářního.

Čl.IX.

Zákona tohoto užití se má i stran vyšetřování již počatých a všech činů trestných, jichž se někdo přede dnem shora uvedeným dopustil, toliko potud, pokud se podle tohoto zákona trestního o nich nemá jednati přísněji, nežli podle práva předchozího.

Zákon trestní o zločinech, přečinech a přestupcích

Díl I.

O zločinech.

Hlava první

O zločinech vůbec

§ 1

O zlém úmyslu

Ke zločinu vyžaduje se zlého úmyslu. Zlý úmysl dává se však za vinu nejen tehda, když před tím, než se něco před se vzalo nebo opominulo, anebo když se to před se bralo nebo opomíjelo, zlo, jež se zločinem jest spojeno, přímo bylo rozváženo a umíněno; nýbrž i, když z nějakého jiného zlého úmyslu něco bylo před se vzato nebo

opominuto, z čeho zlo, které tím povstalo, obyčejně povstává, anebo alespoň snadno povstati může.

§ 2

Důvody vylučující zlý úmysl

Proto nepřičítá se konání neb opominutí za zločin:

- a) když pachatel zcela zbaven jest užívání rozumu;
- b) když skutek při střídavém pominutí smyslů vykonán byl v čase, pokud pominutí trvalo, anebo
- c) v úplném opilství, ve kteréž se pachatel připravil, zločinu v úmyslu nemaje (§ § 236 a 523), anebo v jiném pomatení smyslů, v němž sobě činu svého vědom nebyl;
- d) zrušeno
- e) když se při tom přihodil takový omyl, pro který nebylo lze v činu spatřovati zločin;
- f) když zlo povstalo náhodou, nedbalostí anebo z neznalosti následků činu;
- g) když skutek se stal z neodolatelného donucení nebo u výkonu spravedlivé nutné obrany.

Že však tu byla spravedlivá nutná obrana, za to má se míti jen tehdy, když lze z povahy osob, času, místa, ze způsobu útoku nebo z jiných okolností důvodně souditi, že pachatel užil toliko obrany potřebné, aby odvrátil od sebe neb od jiných protiprávní útok na život, na svobodu nebo na jmění; - nebo že toliko z poděšení, ze strachu nebo z leknutí vykročil z mezí takové obrany. - Vykročení takové může se však podle povahy okolností trestati podle ustanovení dílu druhého tohoto zákona trestního (§ § 335 a 431) za čin trestný z nedbalosti.

§ 3

Čím důvodně se nelze omlouvati

Neznalostí zákona tohoto o zločinech nikdo se nemůže omlouvati.

§ 4

Zločin pochází ze zlomyslnosti pachatelovy, nikoliv z povahy toho, na němž se spáchá. Zločin tudíž spáchati lze i na provinilcích, na bezesmyslných, na dětech, na spících a též na takových osobách, které samy škody si přejí nebo k ní svolují.

§ 5

O spoluvinnících a účastnících zločinů

Netoliko přímý pachatel sám stává se vinným ze zločinu, nýbrž i každý, kdo rozkazem, radou, poučením, pochvalou zlý skutek nastrojil, k němu úmyslně podnět dal, k vykonání jeho úmyslným opatřením prostředkův, odvrácením překážek, anebo jakýmkoliv způsobem nadřžoval, pomáhal, k bezpečnému vykonání jeho přispěl; i kdož se jen napřed s pachatelem o pomoc, kterou mu po vykonaném skutku poskytnouti má, neb o podíl v zisku a užitku srozuměl.

Okolnosti omluvné, pro něž zločin nějaký vzhledem k pachateli nebo některému ze spoluvinníků nebo účastníků toliko pro jeho osobní poměry trestným býti přestává, nemají se vztahovati na ostatní spoluvinníky a účastníky.

§ 6

Pomoc po spáchání zločinu

Kdo dříve se nesrozuměv teprve po spáchaném zločinu pachateli pomáhá a ho podporuje, neb ze zločinu, o němž zvěděl, zisk a užitek bere, nedopouští se sice téhož zločinu, ale ovšem dopouští se zločinu zvláštního, jak dále v zákoníku tomto ustanoveno bude.

§ 7

Zvláštní ustanovení o přičítání při zločinech tiskopisy spáchaných

Byl-li spáchán zločin obsahem tiskopisu, jsou vinni týmž zločinem spisovatel, překladatel, vydavatel, nakladatel, neb obstaravatel prodeje, knihkupec, tiskař, při tiskopisech periodických i odpovědný redaktor, jakož vůbec všechny osoby, jež při tisku nebo při rozšiřování trestného tiskopisu spolupůsobily, ač lze-li vztahovati na ně obecná ustanovení §§ 1, 5, 6, 8, 9, 10 a 11.

§ 8

O pokusu zločinném

Ke zločinu není potřebí, aby čin skutečně byl dokonán. Již pokus zlého skutku jest zločinem, jakmile zlomyslník předsevzal nějaký čin, který ke skutečnému vykonání vede; k dokonání zločinu však jen pro nemohoucnost, pro překážku odjinud v to přišlou nebo náhodou nedošlo.

Proto užití se má ve všech případech, kde zákon zvláštních výjimek nenařizuje, všelikých ustanovení pro zločiny vůbec daných i na pokusy zločinné, a trestati jest pokus zlého skutku za použití § 47 lit. a) týmž trestem, jenž uložen na zločin dokonaný.

§ 9

Kdo někoho k zločinu nějakému vyzývá, povzbuzuje nebo svéstí hledí, dopouští se, bylo-li působení jeho bez výsledku, pokusu svádění ke zločinu onomu, a má odsouzen býti k tomu trestu, který by se na pokus toho zločinu měl uložit.

§ 10

Při zločinech, jichž se kdo dopustí tiskopisy, počíná se trestnost činu pro spisovatele, překladatele, vydavatele, redaktora a nakladatele (§ 7) tou dobou, kdy dílo, jež se má rozmnožiti, se do tisku odevzdá; pro ostatní vinníky však počátkem jich spolupůsobení.

§ 11

Pro myšlenky nebo pro vnitřní zamýšlení nelze nikoho odpovědným činiti, nebyl-li předsevzat žádný vnější zlý čin, anebo nebylo-li něčeho opominuto, co zákony předpisují.

Hlava druhá

O trestání zločinů vůbec

§ 12

Hlavní druhy trestů

Trestem zločinů jest smrt zločincova nebo přidržení ho v žaláři.

§ 13

Způsob trestu smrti

Trest smrti vykonává se provazem.

§ 14

Stupně trestu žaláře: a) dle tuhosti

Trest žaláře dělí se podle rozdílné tuhosti na dva stupně. První stupeň se označuje slovem "žalář" bez přídavku, druhý slovy "těžký žalář".

§ 15

První stupeň

Při prvním stupni trestu žaláře chová se trestanec bez želez, avšak těsně opatřen a stravován tak, jak to připouští zařízení trestnic pro takové zločince určených podle předpisů již o tom vydaných, nebo které ještě vydány budou.

Nedovoluje se mu scházeti se s nikým, není-li přítomen dozorce vězňů ani rozmluva v jazyce tomuto nesrozumitelném.

§ 16

Druhý stupeň

Rozmluva s lidmi, již nemají přímo s jeho vězněním co činiti, povoluje se odsouzení toliko v případech zcela zvláštních a důležitých.

§ 17

Stupně trestu žaláře: b) podle trvání

K trestu žaláře odsuzuje se zločinec buď na celý život nebo na určitý čas. Nejkratší trvání dočasného žaláře jest zpravidla (§§ 54 a 55 tr. z.) šest měsíců, nejdelší dvacet let. Doba trestu a všeliké jiné právní účinky trestního rozsudku se počínají, pokud v rozsudku jinak určeno není, od té chvíle, kdy vyhlášen byl rozsudek, proti němuž není žádného dalšího právního prostředku.

Poněvadž rozdílnost okolností, které zločin zvětšují nebo zmenšují, toho nedopouští, aby se v zákoně samém na jeden každý případ míra trestu určité ustanovila; určuje se v následujících hlavách při každém zločinu jen rozpětí od nejkratší do nejdelší doby, v němž zpravidla trvání trestu podle velikosti zločinu se má vyměřiti.

§ 18

S trestem žaláře spojuje se přiměřená práce

S trestem žaláře vždy spojeno bývá přidržování k práci. Každý trestanec musí tedy konati tu práci, kterou zařízení trestnice s sebou přináší.

U přidělování těchto prací hleděti se má co možná na stupeň trestu žaláře, na dosavadní způsob zaměstnání a na vzdělání trestanců.

§ 19

Zostření trestu žaláře

Trest žaláře zostřiti se může mimo to:

- a) postem;
- b) vykázaním tvrdého lože;
- c) přidržením v samovazbě;
- d) uzavřením o samotě v temné komůrce;
- e) zrušeno
- f) vypověděním ze země po vystálém trestu.

§ 20

Posty

První a druhý stupeň žaláře může postem býti zostřen v ten způsob, že se trestanec některé dny drží jen o vodě a chlebě. To však díti se nemá vícekrát než třikrát v týdnu a jen ve dnech ne nepřetržitě po sobě jdoucích.

§ 21

Tvrdé lože

Zostření vykázaním tvrdého lože záleží v tom, že se obmezí trestanec na pouhé desky, což díti se smí jen ve dnech ne nepřetržitě za sebou jdoucích a ne častěji než třikrát v týdnu.

§ 22

Samovazba

Držení v samovazbě nesmí nepřetržitě trvati déle jednoho měsíce, a lze ho potom zase užiti teprve za měsíc. Ostatně má k trestanci po čas samovazby alespoň dvakrát za den také docházeti některá z osob dohlédajících v trestnici, a má se mu dáti přiměřené zaměstnání.

§ 23

Uzavření o samotě v temné komůrce

Uzavření o samotě v temné komůrce nesmí nepřetržitě trvati déle než tři dny, potom může se opakovati teprve až po přestávce týdení a smí celkem trvati nejvýše třicet dní v roce.

§ 24

Zrušen

§ 25

Vypovědění ze země

Vypovědění mohou býti ze země jenom ti zločinci, kteří jsou cizozemci, a musí se pokaždé vypovědění vztahovati na celé území republiky Československé.

§ 26

Zákonné účinky každého odsouzení pro zločin

S každým odsouzením pro zločin jsou mocí zákona spojeny tyto účinky:

a) odnětí všech řádů tuzemských i cizozemských, čestných odznaků civilních i vojenských;

b) ztráta všech veřejných titulů i akademických stupňů a hodností, odnětí práva jich znovu nebo zase nabýti bez povolení presidenta republiky;

c) zrušeno

d) ztráta všelikého úřadu veřejného nebo všeliké služby veřejné, zahrnujíc v to úřad učitelský a nezpůsobilost, dosáhnouti jich znovu nebo zase bez výslovného povolení presidenta republiky;

e) při duchovních sesazení s prebendy a nezpůsobilost nabýti kdy takové zase bez výslovného povolení presidenta republiky;

f) ztráta způsobilosti k soudcovství, advokacii a notářství, veřejných jednatelství a všelikého zastupování před veřejnými úřady;

g) odnětí všelikých na pensijních předpisech spočívajících pensí, provisí, příspěvků výchovacích a jiných příjmů, jakož i všech platů z minulosti.

Mimo to zůstávají v platnosti ta ustanovení předpisů občanských, politických a církevních, jež spojují s odsouzením pro zločin nějaký ještě jiné škodlivé následky.

Úprava předpisů o dávání zločinců potrestaných pod dohled policejní vyhrazuje se zvláštním nařízením, a jimi též určeno bude, jakou působnost při tom soudy míti mají.

§ 27

Zrušen

§ 28

Zrušen

§ 29

Zrušen

§ 30

Ustanovení o ztrátě živnosti, patentu lodního a práva držeti loď ku plavbě pobřežní

Ztráta živnosti není žádným následkem spojeným již po zákonu se zločinem, a nemůže tudíž trestním rozsudkem býti vyřknuta. Má však soud trestní, když pro zločin odsouzený má živnost, po vyhlášeném rozsudku postoupiti spisy tomu úřadu, jemuž propůjčování živnosti takové přísluší. Kdyby se úřadu tomuto zdálo na pováženou povolit zločinci, aby po vystálém trestu živnost tu provozoval, má mu živnost odejmouti, šetře při tom předpisů o tom vydaných.

Stejné řízení nastane i tenkrát, když měl odsouzenec patent lodní nebo právo držeti loď ku plavbě pobřežní. V tomto případě přísluší rozhodovati o ztrátě práva takového ústřednímu úřadu námořskému.

§ 31

Omezení trestu na zločince

Jako trestuhodnost, tak i skutečný trest nemůže stihnouti nikoho než zločince.

§ 32

Meze vůle soudcovy při vyměřování trestu

Trest má se ustanoviti přesně podle zákona a nesmí se vyměřiti ani ostřeji ani mírněji, než jak zákon podle dané povahy zločinu i pachatele předpisuje.

§ 33

Také se nemůže zpravidla (§ § 52, 54 a 55) žádný jiný způsob trestu zločinci uložit, nežli jaký v tomto zákoně jest ustanoven. Ani nelze zrušiti zasloužený trest pro vyrovnání mezi zločincem a poškozeným (§ § 187 a 188).

§ 34

O souběhu několika zločinů

Spáchal-li zločinec několik zločinů, na něž se vztahuje totéž vyšetřování a odsouzení, potrestati se má podle toho zločinu, na kterýž ostřejší trest jest uložen, přihlížejíc však k zločinům ostatním.

§ 35

nebo zločinů s přečiny a přestupky

Předpisu toho šetřeno budiž i tehda, když se zločiny sbíhají s přečiny nebo přestupky.

Ustanovení však zvláštních, daných v § § 28 a 29 užito býti má v tom případě, když se sbíhá více zločinů, nebo když se sbíhají zločiny s přečiny anebo s přestupky mimo ostatní trest zákonný i tehda, když i jen jediný ze sbíhajících se činů trestných spáchán byl obsahem tiskopisu.

Rovněž tak má, i když jen na jediný z těchto sbíhajících se činů trestných určen jest v tomto nebo jiném zákoně trest peněžitý nebo některý z trestů § 240 lit. b) a c), uložen býti vinníkovi kromě jiného trestu zákonného po každé tento zvláštní trest.

§ 36

O zločinech tuzemců v cizině

Pro zločiny, jež některý občan republiky československé spáchal v cizozemsku, nemá v tuzemsku, byv přistižen, nikdy v cizozemsku býti vydán, nýbrž má se s ním naložiti podle tohoto zákona trestního, nehledíc k zákonům té země, kde zločin byl spáchán.

Byl-li však pro ten čin již v cizozemsku potrestán, má se trest přetrpěný vpočísti do trestu, který podle tohoto zákona mu má býti uložen.

Rozsudky cizozemských úřadů trestních nemají se v tuzemsku v nižádném případě vykonávati.

§ 37

O zločinech cizinců: a) v tuzemsku

Také nad cizincem, jenž spáchá zločin na státním území československém, jest jen podle tohoto zákona rozsudek vynésti. (§ 41).

§ 38

b) v cizozemsku

Spáchal-li cizinec v cizozemsku zločin, vztahující se na stát československý nebo zločin zfalšování zdejších veřejných úvěrních papírů nebo mincí (§ § 106 až 121), má se s ním naložiti podle zákona tohoto tak, jako s tuzemcem.

§ 39

Spáchal-li však cizinec v cizozemsku jiný zločin než v předešlém paragrafu naznačeno, budiž sice, bude-li v tuzemsku přistižen vždy do vězení vzat; ale ihned jest se dorozuměti se státem, kde zločin spáchal, o jeho vydání.

§ 40

Kdyby se cizí stát zdráhal ho přijati; má se proti cizímu zločinci zpravidla postupovati podle předpisu tohoto trestního zákona. Jestliže by však podle trestního zákona toho místa, kde skutek spáchal, byl trest mírnější, trestán budiž podle tohoto mírnějšího zákona. K trestnímu rozsudku budiž připojeno mimo to vypovězení ze země po skončené době trestu.

§ 41

Jsou-li o obapolném vydání zločinců s cizími státy uzavřeny zvláštní smlouvy, má se podle nich postupovati.

§ 42

O právu k náhradě proti zločinci

Potrestáním zločince ničeho se nemění na právu těch, jimž zločinem bylo ublíženo nebo uškozeno, a jimž za to přísluší dostiučinění nebo náhrada od zločince, jeho dědiců, nebo z jeho jmění.

Hlava třetí

O okolnostech přitěžujících

§ 43

Obecná míra okolností přitěžujících

Zločin jest vůbec tím větší, čím zralejší jest rozvaha, čím promyšlenější příprava, s níž se zločin před se bere, čím větší škoda tím způsobená nebo nebezpečnost s tím spojené, čím méně opatrnosti proti němu se použití dalo, anebo čím více povinností se tím poruší.

§ 44

Zvláštní okolnosti přitěžující

Zvláštní okolnosti přitěžující jsou:

- a) když bylo spácháno více zločinů různého druhu;
- b) když byl spáchán týž zločin opětovně;
- c) když byl zločinec již pro stejný zločin trestán;
- d) když jiné k zločinu svedl;
- e) když byl původcem, návodcem, náčelníkem zločinu od více osob spáchaného.

§ 45

Též jest okolností přitěžující, když obviněný ve vyšetřování soudce vymýšlením nepravdivých okolností obelstíti hledí.

Hlava čtvrtá

O okolnostech polehčujících

§ 46

Důvody polehčující: a) z povahy pachatelovy;

Okolnosti polehčující, které se vztahují na osobu pachatelovu, jsou:

- a) když pachateli není ještě dvacet let, když jest slabého rozumu, nebo když jeho vychování bylo velmi zanedbáno;
- b) když před zločinem byl bezúhonného chování;

- c) když spáchal zločin na něčí ponuknutí, ze strachu, nebo z poslušnosti;
- d) když se dal k zločinu strhnouti v prudkém hnutí mysli, vzniklém z obyčejného citu lidského;
- e) když spíše pro příležitost, z cizí nedbalosti se mu nahodivší, k zločinu byl přilákán, než sám s obmyslem napřed rozváženým k tomu se odhodlal;
- f) když se svést dal k zločinu tísní ho chudobou;
- g) když se snažil s účinnou horlivostí škodu způsobenou napravit nebo dalším zlým následkům zabránit;
- h) když se sám udal a k zločinu doznal, ač mohl snadno utéci, nebo neprozrazen zůstat;
- i) když jiné skryté zločince vyjevil a k jich postavení před soud příležitost a prostředky na ruku dal.

§ 47

b) z povahy skutku

Okolnosti polehčující vzhledem k povaze skutku jsou:

- a) zůstalo-li při pokusu, v té míře, jak daleko ještě bylo od pokusu k dokonání zločinu;
- b) spáchán-li zločin s dobrovolným zdržením se způsobení větší škody, k čemuž byla příležitost;
- c) je-li škoda ze zločinu vzniklá nepatrná, nebo dostal-li poškozený úplnou náhradu nebo zadostiučinění.

Hlava pátá

O užívání okolností přitěžujících a polehčujících a o započtení vyšetřovací vazby

§ 48

Obecný předpis o posuzování okolností přitěžujících a polehčujících

K okolnostem přitěžujícím má se přihlížeti jen potud, pokud proti nim není okolností polehčujících, a taktéž k okolnostem polehčujícím, pokud proti nim není žádných okolností přitěžujících. V té míře jak jedny nebo druhé mají převahu, jest jich užití k ztřesení nebo k zmírnění trestu.

§ 49

Omezení práva ztřesení vůbec

Při ztřezování nemůže se ani zaměnit druh trestu na každý zločin uloženého ani prodloužit trest přes trvání zákonem vyměřené.

§ 50

Zvláště: a) při trestu smrti a doživotního žaláře;

Při trestu smrti a doživotního žaláře jest vůbec ztřesení vyloučeno.

§ 51

b) při dočasném žaláři

Trest dočasného žaláře má se však pro přitěžující okolnosti vyměřiti podle delšího nebo nejdelšího zákonem předepsaného trvání a též poměrně ztřediti jedním nebo několika ze způsobů ztřezovacích, v § 19 naznačených.

§ 52

Jak se má použití důvodů polehčujících: a) při trestu smrti;

Jsou-li okolnosti polehčující při zločinech, na které uložen trest smrti, má sice soudce rozsudek podle zákona vynést, ale má se dále zachovati podle předpisů o řízení vydaných.

Nedokonal-li však zločinec v čas spáchání zločinu ještě dvacátý rok věku svého, nalézt se má místo trestu smrti nebo doživotního žaláře na trest těžkého žaláře mezi deseti a dvaceti roky.

§ 53

b) v případech jiných

Ve všech jiných případech určuje se za pravidlo, že se pro okolnosti polehčující ani druh trestu ani jeho zákonné trvání nemůže změnit, nýbrž že se doba trestu zkrátití má toliko v mezích, jež zákony připouštějí.

§ 54

nadpis vypuštěn

(1) Sbíhá-li se několik takových polehčujících okolností, z nichž se dá důvodně souditi, že se vinník polepší, lze trest dočasného žaláře jak zaměnit v trest v trest mírnějšího stupně, tak i zkrátití jeho trvání pod dolejší hranici zákonné trestní sazby.

(2) Má-li však podle zákona býti uložen trest delší pěti let, nelze trest zkrátití pod jeden rok, a má-li podle zákona býti uložen trest delší deseti let, pod tři roky.

(3) Mají-li převahu polehčující okolnosti, může soud uložití místo zákonného trestu doživotního těžkého žaláře trest dočasného těžkého žaláře avšak nikoli pod deset let. Mají-li však polehčující okolnosti takovou váhu, že by i trest takto zmírněný se jevil nepoměrně těžký, může soud uložití trest těžkého žaláře ne pod pět let.

§ 55

Záměna trestu

Také se má při zločinech, za něž trest po zákonu by neměl přes pět let trvat, přihlížeti k nevinné rodině, a vzešla-li by jí tím, kdyby trest déle trval, ve výživě důležitá škoda, může se trest i pod šest měsíců zkrátití, ale jen v ten způsob, že se nahradí delší trvání trestu žaláře jedním nebo několika způsoby zstření v § 19 vytčenými.

§ 55a

Započtení vyšetřovací vazby do trestu

Zatímní a vyšetřovací vazba, kterou odsouzený utrpěl před vyhlášením rozsudku první stolice, buď započtena do trestu na svobodě a do peněžitých trestů, pokud ji odsouzený nezavinil.

Hlava šestá

O rozličných druzích zločinů

§ 56

Rozdělení zločinů

Zločiny zasahují buď do společné bezpečnosti přímo ve svazku státním, ve veřejných opatřeních nebo veřejné důvěře, anebo porušují bezpečnost lidí jednotlivých co se týče osoby, majetku, svobody, nebo jiných práv.

§ 57

Zvláštní druhy zločinů

Podle tohoto vztahu prohlašují se tímto za zvláštní druhy zločinů:

1. zrušeno
2. zrušeno
3. zrušeno
4. Pozdvižení.
5. Vzbuření.

6. Veřejné násilí násilným jednáním proti shromáždění, ku projednávání veřejných věcí svolanému, proti soudu nebo proti jinému úřadu veřejnému.

7. Veřejné násilí násilným jednáním proti korporacím zákonně uznaným nebo proti shromážděním, jež se konají za spolupůsobení nebo pod dohledem veřejného úřadu.

8. Veřejné násilí násilným vztažením ruky na osoby vrchnostenské nebo nebezpečným jim vyhrožováním ve věcech úředních.

9. Veřejné násilí násilným vpadnutím do cizího nemovitého statku.

10. Veřejné násilí zlomyslným poškozením cizího majetku.

11. Veřejné násilí zlomyslným jednáním nebo opominutím za okolností zvláště nebezpečných.

12. Veřejné násilí zlomyslným poškozením nebo přerušením státního telegrafu.

13. Veřejné násilí loupeží lidí.

14. Veřejné násilí bezprávným omezováním svobody člověkovy.

15. Veřejné násilí nakládání s člověkem jako s otrokem.

16. Veřejné násilí únosem.

17. Veřejné násilí vydíráním.

18. Veřejné násilí nebezpečným vyhrožováním.

19. Zneužití moci úřední.

20. Padělání peněz a cenných papírů.

21. zrušeno

22. Rušení náboženství.

23. Násilné smilstvo.

24. Zprznění.

25. Jiné zločiny smilstva.

26. Vražda.

27. Zabití.

28. Vyhánění plodu ze života.

29. Odložení dítěte.

30. Těžké poškození na těle.

31. Souboj.

32. Žhářství.

33. Krádež.

34. Zpronevěra.

35. Loupež.

36. Podvod, podvodný úpadek a poškození cizích věřitelů.

37. Dvojnásobné manželství.

38. Utrhání na cti.

39. Nadržování zločincům.

Hlava sedmá

O zločinech velezrady, uražení Veličenstva a údův domu císařského a rušení veřejného pokoje

§ 58

Zrušen.

§ 59

Zrušen.

§ 60

Zrušen.

§ 61

Zrušen.

§ 62

Zrušen.

§ 63

Zrušen.

§ 64

Zrušen.

§ 65

Zrušen.

§ 66

Zrušen.

§ 67

Zrušen.

Hlava osmá

O pozdvižení a vzbouření

§ 68

zrušen

§ 69

zrušen

§ 70

zrušen

§ 71

zrušen

§ 72

zrušen

§ 73

zrušen

§ 74

zrušen

§ 75

zrušen

Hlava devátá

O veřejném násilí

§ 76

a) Násilným jednáním proti shromáždění k projednávání veřejných věcí vládou svolanému, proti soudu nebo jinému veřejnému úřadu

Zločin veřejného násilí se spáchá v těchto případech:

První případ: Když někdo sám o sobě, nebo spojiv se s jinými, shromáždění ku projednávání veřejných věcí vládou svolané, soud nebo jiný veřejný úřad v jeho se sejítí, v jeho trvání nebo působnosti násilně ruší nebo mu překáží, nebo na jeho usnesení nebezpečným vyhrožováním působiti hledí, ač není-li čin ten jiným těžším zločinem.

§ 77

Trest

Zločin tento potrestán buď těžkým žalářem od jednoho až do pěti let, a jsou-li okolnosti zvláště přitěžující, až do deseti let.

§ 78

b) Násilným jednáním proti korporacím zákonně uznaným nebo proti shromážděním, jež se konají za spolupůsobení nebo pod dohledem veřejného úřadu

Druhý případ: Týmž zločinem vinným se stává ten, kdo se dopustí činu některého v § 76 naznačeného proti korporacím zákonně uznaným nebo proti shromážděním, jež se konají za spolupůsobení nebo pod dohledem veřejného úřadu.

§ 79

Trest

Zločin tento potrestán buď těžkým žalářem od šesti měsíců až do jednoho roku, a jsou-li okolnosti zvláště přitěžující, až do pěti let.

§ 80

Vybízeli-li kdo k některému činu v § § 76 až 78 naznačenému řečmi, veřejně nebo před více lidmi pronesenými, nebo díly tiskovými, rozšiřovanými vyobrazeními nebo spisy, podněcoval-li k tomu nebo někoho svěsti hleděl, a nebylo-li působení toto s nijakým jiným zločinným podniknutím spojeno, a zůstalo-li bez výsledku (§ 9), má se v případech v § 76 uvedených uznati na žalář od jednoho až do pěti let, v případech však uvedených v § 78 od šesti měsíců až do jednoho roku.

§ 81

c) Násilným vztažením ruky na osoby vrchnostenské nebo nebezpečným jim vyhrožováním ve věcech úředních

Třetí případ: Když někdo sám o sobě, nebo když i více lidí, avšak nesrotivše se, některé z osob v § 68 jmenovaných u vykonávání rozkazu vrchnostenského nebo při konání jejího úřadu nebo služby v tom obmyslu, aby výkon ten byl zmařen, nebezpečnou pohrůzkou nebo skutečným násilným vztažením ruky, byť i beze zbraně a bez poranění, se zprotiví; anebo některého z činů těchto se dopustí, aby vynutil nějaké úřední jednání nebo konání služby.

§ 82

Trest

Zločinec takový potrestán budiž těžkým žalářem od šesti měsíců až do jednoho roku; ale stal-li se odpor se zbraní, nebo byl-li někdo poškozen či poraněn, nebo byl-li odpor vykonán proto, aby se jím nějaké jednání úřední nebo výkon služby vynutil, od jednoho až do pěti let.

§ 83

d) Násilným vpadnutím do cizího nemovitého statku

Čtvrtý případ: Ruší-li se, opominouc vrchnost, s více lidmi sebranými násilným vpádem pokojné držení pozemku nebo práv něčích na něj se vztahujících; anebo když se, byť i bez pomocníků, se zbraní vnikne do něčího domu nebo příbytku, a tam se vykoná násilí na jeho osobě, nebo na jeho lidech domácích, na jmění a statku; nechť se tak děje proto, aby pro domnělé bezprávní pomsta byla vykonána, aby se provedlo právo, na které se nárok činí, aby se vynutil slib nějaký nebo prostředek průvodní, nebo aby se jinak ukojilo nějaké záští.

§ 84

Trest

Původce takového násilí upadá v trest těžkého žaláře od jednoho až do pěti let. Ti, kdo se dali užiti za pomocníky, potrestáni býti mají žalářem od šesti měsíců až do jednoho roku.

§ 85

e) Zlomyslným poškozením cizího majetku

Pátý případ: Jiná zlomyslná poškození cizího majetku pokládati se mají za zločin veřejného násilí, když buďto:

a) škoda, která vzešla anebo, kterou pachatel v úmyslu měl, převyšuje šest set korun;

nebo když nepřihlížejíc k velikosti škody,

b) vzejí z toho může nebezpečství pro život, zdraví nebo bezpečnost těla lidem, anebo ve větším rozsahu pro cizí majetek; nebo když

c) zlomyslné poškození spácháno na železnicích, necht' se jízda po nich provozuje parní silou či bez ní, nebo na zařízeních k nim patřících, na prostředcích dopravních, strojích, náradích nebo jiných věcech, jichž se k provozování jízdy užívá, nebo na lodích parních, strojích parních, kotlech parních, dílech vodních, mostech, přístrojích v báních, nebo když vůbec spácháno za okolností zvláště nebezpečných.

§ 86

Trest

Trestem zločinu tohoto jest v případě pod lit. a) předešlého paragrafu uvedeném těžký žalář od šesti měsíců až do jednoho roku, ale v případech uvedených pod lit b) a c) těžký žalář od jednoho až do pěti let, a podle velikosti zlomyslnosti a nebezpečství až i do deseti let.

Vzešel-li však z poškození skutečně úraz jiným na zdraví, bezpečnosti těla, nebo ve větším rozsahu na majetku, potrestáni buďtež vinníci těžkým žalářem od deseti až do dvaceti let, a jsou-li tu okolnosti zvláště přitěžující, těžkým žalářem doživotním. Ale povstala-li z poškození takového smrt člověka, a mohl-li to pachatel předvídati, potrestán buď smrtí.

§ 87

f) Zlomyslným jednáním neb opominutím za okolností zvláště nebezpečných

Šestý případ: Téhož zločinu dopustí se i ten, kdo jakýmkoliv jiným jednáním předsevzatým ze zlomyslnosti, nebo úmyslným zanedbáním povinnosti, kterou má při provozování jízdy železniční nebo při dílech nebo podnicích v § 85 lit. c) uvedených, způsobí některé nebezpečí v § 85 lit. b) naznačené.

§ 88

Trest

Trestem zločinu tohoto jest těžký žalář od jednoho až do pěti let, podle velikosti zlomyslnosti a nebezpečí až i do deseti let. Je-li tu však některá z dalších okolností přitěžujících v § 86 dotčených, užiti jest trestů vyšších tamtéž ustanovených.

§ 89

g) Zlomyslným poškozením nebo přerušením státního telegrafu

Sedmý případ: Zlomyslná poškození některé části státního telegrafu a všeliké úmyslné přerušení provozu, jakož i všeliké úmyslné zneužití tohoto státního zařízení, potrestati se mají, nehledíc k částce škody, jakožto zločin veřejného násilí těžkým žalářem od šesti měsíců až do jednoho roku, a je-li škoda zvláště důležitá, anebo, je-li tu zvláštní zlomyslnost, od jednoho až do pěti let.

§ 90

h) Loupeží lidí

Osmý případ: Zmocní-li se někdo bez vědomí a přivolení řádné vrchnosti člověka nějakého lstí nebo násilím, aby ho proti jeho vůli vydal v moc zahraniční.

§ 91

Trest

Na tento zločin budiž trestem uložen těžký žalář od pěti až do deseti let, který se však až do dvaceti let prodloužiti může, byl-li ten, s nímž se zle nakládalo, vydán nebezpečí života nebo nebezpečí, že svobody opět nedosáhne.

§ 92

Jak se naloží s těmi, kdo neoprávněně verbují

(1) Zrušen § 41 zák. na ochranu republiky z 19. března 1923, Sb. z. a n. č. 50, příl. 8a) a nahrazen § 22 t. zák.

§ 93

i) Neoprávněným omezováním osobní svobody člověkovy

Devátý případ: Když někdo svémocně vězní člověka, nad nímž mu podle zákona žádné moci nepřísluší, a jehož nemá příčiny ani pokládati za zločince ani mítí ho důvodně za škodlivého nebo nebezpečného člověka, nebo když mu jakýmkoliv způsobem v užívání osobní svobody překáží; anebo když někdo i při zdánlivě odůvodněné příčině zadržení schválně opomine dáti o tom hned řádné vrchnosti věděti.

§ 94

Trest

Trestem zločinu toho jest žalář od šesti měsíců až do jednoho roku. Trvalo-li by však omezování déle než tři dny, anebo kdyby zadržovaný byl trpěl škodu nebo kromě odňaté svobody ještě jinakou nepříjemnost, má se nalézt na těžký žalář od jednoho až do pěti let.

§ 95

k) Nakládání s člověkem jako s otrokem

Desátý případ: Poněvadž se v republice Československé ani otroctví ani vykonávání moci nějaké k němu se vztahující nepřipouští, a každý otrok tu chvíli se stane svobodným, kdy vstoupí na československé území nebo i jen na československou loď, a tak i v cizozemsku svobody své nabývá tou chvílí, v které se jakýmkoliv důvodem jako otrok některému občanu Československé republiky postoupí, dopustí se vzhledem k tomu zločinu veřejného násilí každý, kdo otroku na něho převedenému v užívání osobní svobody jeho překáží, anebo jej v tuzemsku nebo v cizozemsku zase dále za otroka na někoho převede, jakož i každý lodní kapitán, kterýž i jen převoz jednoho nebo více otroků převezme, nebo otroku na loď československou příslému svobody osobní tím nabyté užívati překáží nebo jinými překážeti nechává, a potrestán bude těžkým žalářem od jednoho až do pěti let.

Kdyby však kapitán lodi československé nebo jiný československý poddaný obchod otroky opětovně provozoval, prodloužen bude trest těžkého žaláře do deseti let, za okolností zvláště přitěžujících až do dvaceti let.

§ 96

l) Únosem

Jedenáctý případ: Když někdo osobu ženskou v úmyslu směřujícím k ženění nebo k smilstvu proti její vůli násilím nebo lstí unese; anebo, když někdo vdanou ženu, třeba i s její vůlí, manželi; když dítě rodičům; poručenec poručníkovi anebo opatrovateli lstí nebo násilím unese, nechť záměru podniknutí toho bylo dosaženo čili nic.

§ 97

Trest

Trest únosu proti vůli osoby unesené, nebo únosu osoby čtrnáctý rok věku svého ještě nedokonavší jest těžký žalář od pěti až do deseti let, dle míry prostředkův, jichž bylo užito a dle míry zla, které bylo zamýšleno nebo z toho povstalo. Ale bylo-li již osobě unesené aspoň čtrnáct let a svolila-li k tomu, uložití se má těžký žalář od šesti měsíců až do jednoho roku.

§ 98

m) Vydíráním

Dvanáctý případ: Zločinu veřejného násilí vydíráním dopustí se ten, kdo

a) osobě nějaké skutečné násilí učiní, aby ji přinutil k nějakému plnění, dopuštění neb opominutí, ač není-li čin jeho zločinem takovým, na který uložen jest trest těžší.

Pod touž podmínkou dopustí se téhož zločinu i ten, kdo

b) přímo nebo nepřímo, písemně nebo ústně, anebo jiným způsobem, udav jméno své nebo ne, v tom obmyslu někomu vyhrožuje ublížením na těle, na svobodě, na cti nebo na majetku, aby na ohroženém vynutil nějaké plnění, dopuštění neb opominutí, ač, je-li pohrůžka taková, že se jí může v tom, komu vyhrožováno, hledíc na okolnosti a osobní povahu jeho, nebo na důležitost zla, jímž bylo hrozeno, vzbuditi důvodná obava; bez rozdílu, namířeno-li zmíněné zlo proti ohroženému, proti rodině jeho a jeho příbuzným anebo proti jiným osobám pod ochranu jeho postaveným, a měla-li výhrůžka účinek čili nic.

§ 99

n) Nebezpečným vyhrožováním

Třináctý případ: Kdo pohrůžky v § 98 uvedené a takové, že se jí způsobem tam udaným vzbuditi může důvodná obava, užije i jen v tom obmyslu, aby osobu jednotlivou, obec neb okres uvedl ve strach a nepokoj, dopustí se zločinu veřejného násilí nebezpečným vyhrožováním.

§ 100

Trest obou předcházejících zločinů

Trestem dvou zločinů předcházejících v § § 98 a 99 naznačených jest těžký žalář od šesti měsíců až do jednoho roku.

Jsou-li tu okolnosti přitěžující, zvláště když ten, s nímž zle nakládáno, učiněným mu násilím nebo nebezpečnou pohrůžkou po delší čas v trapný stav byl uveden: - hrozeno-li vraždou nebo žhářstvím; - když škoda, již hrozeno, převyšuje 60 000,- korun, nebo když škoda, která by z vynucovaného plnění, dopuštění nebo opominutí vzešla, převyšuje třicet tisíc korun; nebo kdyby pohrůžka směřovala proti celým obcím nebo okresům, vyměřen buď za trest těžký žalář od jednoho až do pěti let.

Hlava desátá

O zneužití moci úřední

§ 101

Zneužití moci úřední

Každý úředník státní nebo obecní, který v úřadě, jímž jest zavázán, zneužije moci sobě svěřené jakýmkoliv způsobem, aby někomu, buď si to stát, obec nebo jiná osoba, škodu způsobil, dopustí se takovým zneužitím zločinu, nechť se byl k tomu svěsti dal zjištěností, nebo jinak náruživostí nebo vedlejším obmyslem.

Za úředníka pokládati se má ten, kdo mocí příkazu veřejného, přímo nebo nepřímo daného, ať jest pod přísahou čili nic, povinen jest, obstarávati práce vlády.

§ 102

Zvláštní případy

Za takových okolností dopustí se zločinu toho zejména:

a) soudce, státní zástupce, nebo jiný úředník vrchnostenský, jakož i každý jiný úředník povinnostmi vázaný, který se od zákonného plnění povinnosti své úřední odvrátiti dá;

b) každý úředník, který ve věcech úředních, tudíž i notář, který při sdělávání nebo vyhotovování nějaké listiny notářské osvědčí nepravdu;

c) kdo tajemství úřední jemu svěřené způsobem nebezpečným vyjeví; kdo listinu jeho úřednímu dohledu svěřenou zmaří nebo jí někomu proti své povinnosti sdělí;

d) advokát nebo jiný přísežný zástupce, který straně své na újmu při sdělávání spisů právních nebo jinak radou a skutkem jest nápomocen odpůrci.

§ 103

Trest

Trestem zločinu tohoto jest těžký žalář od jednoho až do pěti let. Podle toho, jak zlomyslnost a škoda jest veliká, může se žalář prodloužiti až i do deseti let.

§ 104

Braní darů ve věcech úředních

Úředník, který při správě spravedlnosti, při propůjčování služeb, nebo při rozhodování o veřejných věcech úřad svůj sice podle povinnosti koná, avšak, aby ho konal, nepřímou nebo přímo dar přijme, anebo jinak tudy nějaký prospěch si zjedná nebo sobě přislíbí dá; rovněž i ten, kdo se tím vůbec při obstarávání svých prací úředních k nějakému stranictví svěsti dá, potrestán býti má žalářem mezi šesti měsíci a jedním rokem.

§ 105

Svádění ke zneužití moci úřední

Kdo soudce civilního nebo trestního, státního zástupce, anebo v případech propůjčování služeb nebo rozhodování ve věcech veřejných jakéhokoliv úředníka dary ke stranictví nebo k porušení povinnosti úřední svěsti hledí, dopustí se zločinu; nechť úmysl směřuje k jeho vlastnímu prospěchu nebo ku prospěchu osoby jiné, nechť se mu zdaří čili nic.

Trestem takového svádění jest žalář od šesti měsíců až do jednoho roku; je-li však lest veliká nebo byla-li skutečně způsoben značná škoda, těžký žalář od jednoho až do pěti let.

Hlava jedenáctá

zrušena

§ 106

Zrušen.

§ 107

Zrušen.

§ 108

Zrušen.

§ 109

Zrušen.

§ 110

Zrušen.

§ 111

Zrušen.

Hlava dvanáctá

zrušena

§ 112

Zrušen.

§ 113

Zrušen.

§ 114

Zrušen.

§ 115
Zrušen.
§ 116
Zrušen.
§ 117
Zrušen.
§ 118
Zrušen.
§ 119
Zrušen.
§ 120
Zrušen.
§ 121
Zrušen.

Hlava třináctá
O rušení náboženství

§ 122
Rušení náboženství

Zločinu rušení náboženství dopustí se

- a) kdo řečmi, činy, v dílech tiskových nebo rozšiřovaných spisech Bohu se rouhá;
- b) kdo provozování náboženství ve státě jsoucího ruší, nebo kdo nakládá zle způsobem zneuctívajícím s náradím k bohoslužbě zasvěceným, nebo jinak činy, řečmi, v dílech tiskových nebo rozšiřovaných spisech náboženství veřejně opovržení prokazuje;
- c) zrušeno
- d) kdo hledí rozšiřovati nevěru.

§ 123
Trest

Bylo-li rušením náboženství dáno veřejné pohoršení, nebo byl-li kdo sveden, anebo bylo-li s tím spojeno obecné nebezpečí, potrestán buď zločin ten těžkým žalářem od jednoho až do pěti let; ale byla-li při tom veliká zlomyslnost nebo nebezpečnost, až do deseti let.

§ 124

Není-li tu žádné z okolností v předešlém paragrafu dotčených, potrestáno budiž rušení náboženství žalářem od šesti měsíců až do jednoho roku.

Hlava čtrnáctá

O násilném smilstvu, zprznění a jiných těžkých případech smilstva

§ 125
Násilné smilstvo

Kdo osobu ženskou nebezpečným vyhrožováním, skutečně vykonaným násilím nebo lstivým omámením smyslů učiní neschopnou, by mu odpor činila, a v stavu tomto jí zneužije k mimomanželské souloži, dopustí se zločinu násilného smilstva.

§ 126
Trest

Trestem násilného smilstva jest těžký žalář mezi pěti a deseti lety. Vzešla-li z toho násilí osobě, již ublíženo, důležitá škoda na zdraví, nebo dokonce na životě, prodloužen buď trest na deset až i do dvaceti let. Byla-li osobě, již bylo ublíženo, zločinem tím způsobena smrt, tresce se těžkým žalářem doživotním.

§ 127

Mimomanželská soulož, předsevzatá s osobou ženskou, která bez přičinění pachatelova jest bezbranná nebo bez sebe, anebo, která ještě nedokonala čtrnáctý rok věku svého, budiž též pokládána za smilstvo násilné a potrestána buď podle § 126.

§ 128

Zprznění

Kdo pro ukojení chlípných choutek svých hochu nebo děvčete, jimž není ještě čtrnácte let, anebo osoby nějaké, která jest bezbrannou nebo bez sebe pohlavně zneužije jiným způsobem, nežli tím, který uveden v § 127, dopustí se, ač není-li čin ten zločinem v § 129 lit. b) uvedeným, zločinu zprznění a potrestán buď těžkým žalářem od jednoho až do pěti let, jsou-li okolnosti velmi přitěžující, až do deseti let, a má-li to za následek zlo některé v § 126 naznačené, až do dvaceti let.

§ 129

Zločiny smilstva

I. Proti přírodě

Jako zločiny trestají se též další způsoby smilstva: I. smilstvo proti přírodě, to jest:

- a) se zvířaty;
- b) s osobami téhož pohlaví.

§ 130

Trest

Trestem toho jest těžký žalář od jednoho až do pěti let.

Bylo-li však v případě pod lit. b) užito některého z prostředků v § 125 naznačených, uložití se má trest od pěti až do deseti let, a je-li tu některá z okolností v § 126 obsažených, i trest tam stanovený.

§ 131

II. Zprznění krve

II. Zprznění krve, jež se spáchá mezi příbuznými v pokolení vzestupném neb sestupném, nechť příbuzenství jejich pochází z rodu manželského nebo nemanželského. - Trestem jest žalář od šesti měsíců do jednoho roku.

§ 132

III. Svedení ke smilstvu

III. Svedení, jímž někdo osobu svěřenou jeho dohledu nebo vychování nebo vyučování přiměje k vykonání nebo dopuštění smilného činu.

IV. Kuplířství vzhledem k osobě nevinné

IV. Kuplířství, ač byla-li jím svedena osoba nevinná, nebo dopustí-li se ho rodiče, poručníci, vychovatelé nebo učitelé na svých dětech, poručencích, nebo na osobách k vychování nebo k vyučování jim svěřených.

§ 133

Trest

Trestem jest těžký žalář od jednoho až do pěti let.

Hlava patnáctá

O vraždě a zabití

§ 134

Vražda

Kdo jedná proti člověku v obmyslu, aby ho usmrtil, takovým způsobem, že z toho nastane smrt jeho nebo jiného člověka, dopustí se zločinu vraždy; i když výsledek tento nastal jen pro osobní povahu toho, jemuž ublíženo, nebo pouze pro nahodilé

okolnosti, za nichž byl čin spáchán anebo jen z příčin vedlejších náhodou k tomu přistoupivších, pokud tyto příčiny byly přivoděny činem samým.

§ 135

Druhy vraždy

Druhy vraždy jsou:

1. Vražda úkladná, jež se děje jedem nebo jinak potměšilým způsobem.
2. Vražda loupežná, která se páše v obmyslu, převést na se cizí věc movitou násilnostmi proti osobě.
3. Vražda zjednaná, k níž někdo byl najat, nebo jiným způsobem od osoby třetí pohnut.
4. Vražda prostá, která nepatří k žádnému zde uvedenému těžkému druhu.

§ 136

Trest vraždy dokonané:

a) na pachatele, zjednatele a přímého účastníka

Za každou dokonanou vraždu má nejen vrah sám, nýbrž i ten, kdo ho snad k ní zjednal nebo při samém vykonávání vraždy ruku svou vztáhl anebo způsobem činným spolupůsobil, potrestán býti smrtí.

§ 137

b) na vzdálené spoluvinníky a účastníky

Ti, kdo nevztáhnuvše při samém vykonávání vraždy ruky své a nespolutpůsobilvše způsobem činným, přispěli ku skutku některým jiným, v § 5 obsaženým, vzdálenějším způsobem, potrestáni buďtež, byla-li vražda prostá, těžkým žalářem od pěti až do deseti let; byl-li však skutek vražedný spáchán na příbuzných v pokolení vzestupném nebo sestupném, na manželi nebo manželce osoby některé, jež spolupůsobila, a byly-li jim tyto svazky známy, anebo byla-li spáchána vražda úkladná, loupežná nebo zjednaná, těžkým žalářem mezi deseti až dvaceti lety.

§ 138

Trest na pokus

Za podniknutou, avšak nedokonanou vraždu prostou potrestati jest pachatele i přímé spoluvinníky (§ 136) těžkým žalářem od pěti až do deseti let, spoluvinníky a účastníky vzdálené (§ 137) však těžkým žalářem od jednoho roku až do pěti let. Stal-li se však pokus vraždy loupežné, úkladné, zjednané nebo na příbuzných v předešlém paragrafu jmenovaných, vyměřen buď trest těžkého žaláře pachateli a přímým spoluvinníkům mezi deseti a dvaceti lety, a jsou-li okolnosti zvláště přitěžující, doživotně; vzdáleným pak spoluvinníkům a účastníkům mezi pěti a deseti lety.

§ 139

Trest na zavraždění dítěte

Matce, která dítě své při porodu usmrtí, nebo úmyslným opominutím pomoci při porodu potřebné je zahynouti nechá, uložen budiž, vykonána-li vražda na dítěti manželském, těžký žalář doživotní. Bylo-li dítě nemanželské, tresce se to, bylo-li usmrceno, těžkým žalářem od deseti až do dvaceti let, zahynulo-li však dítě opominutím potřebné pomoci, od pěti až do deseti let.

§ 140

Zabití

Nevykoná-li se sice čin, jímž člověk o život přijde (§ 134), v tom obmyslu, aby byl usmrcen, ale přece v jiném obmyslu nepřátelském, jest zločin ten zabitím.

§ 141

Trest na loupežné zabití

Byla-li podniknuta loupež a jednalo-li se při tom s člověkem nějakým tak násilně, že z toho nastala jeho smrt (§ 134), mají se všichni, kdo k usmrcení spolupůsobili, potrestati za zabití smrtí.

§ 142

Trest na prosté zabití

V jiných případech potrestati se má zabití těžkým žalářem od pěti až do deseti let; byl-li však pachatel s usmrceným v blízkém příbuzenství anebo byl-li mu jinak zvláště zavázán, těžkým žalářem od deseti do dvaceti let.

§ 143

Zabití při rvačce nebo při zlém nakládání s jednou nebo více osobami

Byl-li někdo usmrcen ve rvačce mezi několika lidmi povstalé, nebo při nějakém zlém nakládání s jednou nebo více osobami, jest každý, kdo ho smrtelně zranil, vinen zabitím. Byla-li však smrt způsobena toliko všemi ranami nebo vším zlým nakládáním dohromady, anebo nedá-li se určit, kdo ho smrtelně poranil, pak sice nikdo není vinen zabitím, ale ovšem vinni jsou všichni, kdo na usmrceného ruku vztáhli, zločinem těžkého poškození na těle (§ 152) a odsouzeni mají býti k těžkému žaláři od jednoho roku do pěti let.

Hlava šestnáctá

O vyhnání plodu

§ 144

Vyhnání plodu vlastního

Žena, která obmyslně podnikne jakékoliv jednání, jímž způsobí vyhnání svého plodu, anebo jímž se přivodí takový porod, že dítě mrtvé na svět přijde, dopustí se zločinu.

§ 145

Trest

Stane-li se pokus vyhnání, ale toto nenastalo, vyměřen bud' trestem žalář mezi šesti měsíci a jedním rokem; skutečněné vyhnání však trestáno bud' těžkým žalářem mezi jedním rokem a pěti lety.

§ 146

K témuž trestu, avšak zostřenému, odsouzen bud' otec dítěte ze života vyhnaneho, je-li spoluvinen na zločinu.

§ 147

Vyhnání cizího plodu

Zločinu toho dopustí se i ten, kdo z jakéhokoliv obmyslu matce, proti její vůli a bez vědomí jejího, plod ze života vyžene, anebo vyhnati se pokusí.

§ 148

Trest

Zločinec takový potrestán bud' těžkým žalářem mezi jedním rokem a pěti lety; a byla-li zároveň matka tím zločinem uvedena v nebezpečství života, anebo bylo-li jí ublíženo na zdraví, mezi pěti a deseti lety.

Hlava sedmnáctá

O odložení dítěte

§ 149

Odložení dítěte

Kdo dítě v takovém věku, kdy si k zachování svého života samo nemůže pomoci opatřiti, odloží, aby je vydal v nebezpečství smrti, anebo i jen proto, aby jeho

záchranu přenechal náhodě, dopustí se zločinu, necht' jej jakákoliv příčina k tomu pohnula.

§ 150

Trest

Bylo-li dítě odloženo na místě odlehlém, obyčejně nenavštěvovaném, nebo za takových okolností, že nemohlo snadno býti brzo zpozorováno a zachráněno, jest trestem těžký žalář od jednoho roku až do pěti let, a zemřelo-li dítě, od pěti až do deseti let.

§ 151

Bylo-li však dítě odloženo na místě obyčejně navštěvovaném, a takovým způsobem, že se důvodně očekávati dalo, že bude brzo zpozorováno a zachráněno, trestáno buď odložení žalářem mezi šesti měsíci a jedním rokem. Zemřelo-li však dítě přece, jest tu trestem žalář od jednoho roku až do pěti let.

Hlava osmnáctá

O zločinu těžkého poškození na těle

§ 152

Zločin těžkého poškození na těle

Kdo proti člověku, ne sice v tom obmyslu, aby ho usmrtil, ale přece v jiném obmyslu nepřátelském takovým způsobem jedná, že z toho (§ 134) mu vzejde přerušení zdraví nebo nezpůsobilost k povolání trvající alespoň dvacet dní, nějaká duševní porucha nebo těžké ublížení, dopustí se zločinu těžkého poškození na těle.

§ 153

Zločinu toho dopustí se i ten, kdo svým vlastním rodičům; nebo kdo veřejnému úředníku, duchovnímu, svědkovi nebo znalci, když vykonávají povolání své nebo pro toto vykonávání úmyslně na těle ublíží, byť i poškození nebylo povahy v § 152 naznačené.

§ 154

Trest

Trest zločinu v § § 152 a 153 uvedeného jest žalář od šesti měsíců až do jednoho roku, jenž však, jsou-li tu okolnosti přitěžující, prodloužen býti má až na pět let.

§ 155

Bylo-li však:

a) poranění, byť i o sobě lehké, učiněno nástrojem takovým a takovým způsobem, s kterým obyčejně spojeno bývá nebezpečení života, nebo dokáže-li se jiným způsobem, že tu byl obmysl, způsobiti některý z následků těžkých, v § 152 uvedených, třeba zůstalo i jen při pokusu; - nebo

b) nastalo-li z poranění toho přerušení zdraví anebo nezpůsobilost k povolání trvající alespoň třicet dní; - nebo

c) bylo-li jednání spojeno se zvláštními útrapami pro toho, komu bylo ublíženo; - nebo

d) stal-li se útok v umluveném spojení s jinými, nebo způsobem potměšilým, a nastal-li z toho některý z následků v § 152 uvedených; - nebo

e) stalo-li se těžké poranění pro život nebezpečným; - pak nalezeno buď na těžký a zostřený žalář (§ 19) mezi jedním rokem a pěti lety.

§ 156

Byla-li však zločinem tím:

a) způsobena poškozenému ztráta nebo stálé zeslabení řeči, zraku nebo sluchu, ztráta ploditelnosti, oka, paže nebo ruky nebo nějaké jiné patrné zmrzačení nebo zohavení; - nebo

b) byla-li mu způsobena trvalá choroba, nevyhojitelná nemoc nebo nějaká duševní porucha, při níž není opětné uzdravení pravděpodobné; - nebo

c) stálá nezpůsobilost k povolání; - tehdy vyměřen buď trest těžkého žaláře mezi pěti a deseti lety.

§ 157

Byl-li někdo těžce poškozen na těle (§ 152) v nějaké rvačce mezi několika lidmi povstalé, nebo při nějakém zlém nakládání s jednou nebo více osobami, potrestán buď každý, kdo mu poškození takové způsobil, podle předcházejících § § 154 a 156.

Stalo-li se však těžké poškození na těle toliko společným působením poranění nebo zlého nakládání od více osob pocházejících, nebo, nedá-li se dokázat, kdo mu těžce ublížil, pak nalezeno buď, že jsou všichni, kdo na toho, s nímž zle nakládáno, ruku vztáhli, též vinni zločinem těžkého poškození na těle, a všichni potrestáni buďte žalářem od šesti měsíců do jednoho roku.

Hlava devatenáctá

O souboji

§ 158

Souboj

Kdo někoho z jakékoliv příčiny vyzve k půtce se zbraněmi smrtícími, a kdo na takové vyzvání k půtce se dostaví, dopustí se zločinu souboje.

§ 159

Trest

Zločin tento potrestán býti má, nedošlo-li k poranění, žalářem od šesti měsíců až do jednoho roku.

§ 160

Byl-li někdo v souboji poraněn, tresce se to žalářem od jednoho roku až do pěti let. Byl-li však se soubojem spojen některý z následků v § 156 naznačených, potrestati se to má těžkým žalářem od pěti až do deseti let.

§ 161

Vzešla-li však ze souboje smrt některého ze soupeřů, potrestám buď ten, jenž zabil, těžkým žalářem od deseti do dvaceti let.

§ 162

Vždy pak buď odsouzen vyzývatel na delší čas než by byl odsouzen jsa vyzvaným.

§ 163

Trest účastníkův

Kdo k vyzvání nebo ke skutečnému dostavení se jedné nebo druhé strany na bojiště podněcoval, anebo jiným způsobem obmyslně k tomu přispěl, anebo tomu, kdo vyzvání odvrátiti hleděl, opovržením hrozil nebo mu je prokazoval, potrestán buď žalářem od šesti měsíců až do jednoho roku; bylo-li však působení jeho zvláště důležité, a byl-li kdo poraněn nebo dokonce usmrčen, žalářem od jednoho roku až do pěti let.

§ 164

Ti, kdo se některému ze soupeřů postavili k boji za svědky nebo tak zvané sekundanty, potrestáni býti mají žalářem od šesti měsíců až do jednoho roku, a podle velikosti působení jich a zla, které z toho vzešlo, až do pěti let.

§ 165

Beztrestnost souboje

Zločin tento přestává býti trestným:

- a) pro vyzývatele, když se nedostaví k půtce;
- b) pro vyzývatele i vyzvaného, když oba k půtce se dostavivše, od souboje před jeho počtím dobrovolně upustí;
- c) pro všechny ostatní spoluvinníky, když s účinnou horlivostí se o to přičiňovali, aby se od souboje dobrovolně upustilo, a když skutečně s boje sešlo.

Hlava dvacátá

O zhářství

§ 166

zrušen

§ 167

zrušen

§ 168

zrušen

§ 169

zrušen

§ 170

zrušen

Hlava dvacátá první

O krádeži a zpronevěře

§ 171

Krádež

Kdo pro svůj užitek cizí movitou věc z držení někoho jiného bez jeho přivolení odejme, dopustí se krádeže.

§ 172

Okolnosti, jež činí krádež zločinem

Krádež stává se zločinem buď podle částky, nebo z povahy činu, nebo z vlastnosti věci odňaté, nebo z vlastnosti pachatelovy.

§ 173

a) vyšší částka

Podle částky stává se krádež zločinem, činí-li tato částka nebo cena toho, co bylo ukradeno, více než šest set korun. Při tom nečiní rozdílu, zda tato částka nebo cena pochází z jednoho nebo z několika, současných nebo opakovaných útoků, zda byla odňata jednomu nebo několika majitelům, zda krádež vykonána na jedné věci nebo na věcech rozličných. Cena však se nemá počítati podle užitku zloděje, nýbrž podle škody okradeného.

§ 174

b) nebezpečnější povaha skutku

Z povahy skutku jest krádež zločinem:

I. Nehledíc na částku,

a) když byl zloděj opatřen zbraní nebo jinými nástroji nebezpečnými osobní bezpečnosti;

b) když při krádeži byv přistižen, užil skutečného násilí nebo nebezpečné pohrůžky proti osobě nějaké, aby se v držení věci ukradené zachoval, anebo

c) když krádež byla spáchána v čas požáru, povodně neb jiné nesnáze obecné nebo která okradeného zvláště potkala.

II. Když krádež činí více než stopadesát korun a byla zároveň spáchána

- a) ve společnosti s jedním nebo několika spoluzloději;
- b) v místě ke službám božím zasvěceném;
- c) na věcech zamčených;
- d) na dříví, buď v lesích zahájených anebo se značnou škodou na lesích;
- e) na rybách v rybnících;
- f) na zvěři, buď v lesích zahájených nebo se zvláštní smělostí aneb od pachatele, který tím takřka řádnou živnost vede.

§ 175

c) vlastnost ukradené věci

Z vlastnosti ukradené věci stane se krádež zločinem:

I. Nehledíc k částce, spáchá-li se

a) na věci přímo službám božím zasvěcené se zneuctěním, službu náboženskou urážejícím, anebo

b) na věcech v § § 85 lit. c) a 89 jmenovaných.

II. Činí-li krádež více než stopadesát korun, a spáchána-li byla;

a) na úrodě na poli nebo na ovci na stromech, a v těch zemích, kde chování bourců jest odvětvím průmyslu a zemědělství, i na listí stromů morušových, jímž se bourci krmí;

b) na dobytku, když se pase nebo žene;

c) na rolním náradí na poli;

d) na mineraliích, nástrojích nebo náradí uvnitř bání, na lomech denních, na haldách nebo v dílnách upravovacích.

§ 176

d) vlastnost pachatelova

Z vlastnosti pachatelovy jest krádež zločinem:

I. Nehledíc k částce, když pachatel kradení si ve zvyk vzal.

II. Hledíc k částce vyšší stopadesáti korun:

a) když pachatel byl již dvakráte pro krádež trestán, ať byla krádež zločinem nebo přestupkem;

b) když krádež spáchají osoby služebné na svých službodárcích nebo jiných příslušnících domácnosti;

c) když ji spáchají živnostníci, úředníci nebo nádeníci na svém mistru nebo na těch, kdo práci zjednali.

§ 177

Má-li se krádež podle § 176 pachateli přičítati za zločin jen pro jeho vlastnost, nebudiž ani účastenství ani spoluvina na ní pokládána za zločin.

§ 178

Trest zločinu krádeže

Není-li krádež kromě toho, co se podle § § 173 až 176 ke zločinu požaduje, ničím více stížena, potrestána býti má těžkým žalářem mezi šesti měsíci a jedním rokem; jsou-li tu však okolnosti přitěžující, mezi jedním a pěti lety.

§ 179

Činí-li však součet toho, co bylo ukradeno, přes šest tisíc korun; - nebo byla-li krádež spáchána s obzvláštní odvažlivostí, násilností nebo lstí; - nebo užil-li zloděj, byv při krádeži přistižen, proti osobě skutečného násilí nebo nebezpečné pohrůžky, aby se v držení věci kradené zachoval; - anebo vzal-li si pachatel kradení ve zvyk, nalezeno buď na těžký žalář od pěti do deseti let.

§ 180

Tím, že krádež byla spáchána času nočního, není sice sama o sobě ještě zločinem, nepřistupuje-li k tomu zároveň některá z okolností § § 173 - 176 uvedených, ale krádež taková má se buď vyměřením delšího trestu nebo ztřešením trestu přísněji potrestati, než kdyby se za okolností jinak stejných byla stala ve dne.

§ 181

Zpronevěra stává se zločinem:

a) z povahy skutku

Zpronevěra má se pokládati za zločin, když někdo věc nějakou, která mu z důvodu jeho veřejného (státního nebo obecního) úřadu nebo zvláštního příkazu vrchnostenského nebo obecního byla svěřena a která činí více než stopadesát korun, za sebou zadrží nebo sobě přivlastní.

§ 182

Trest

Taková zpronevěra potrestána buď těžkým žalářem od jednoho roku až do pěti let; ale převyšuje-li tři tisíce korun, od pěti až do deseti a dvaceti let.

§ 183

b) z vyšší částky

Zločinu zpronevěry dopustí se i ten, kdo mimo případ v § 181 obsažený věc nějakou jemu svěřenou, která činí více než šest set korun, za sebou zadrží nebo sobě přivlastní.

§ 184

Trest

Taková zpronevěra potrestána buď těžkým žalářem od šesti měsíců až do jednoho roku; za přitěžujících okolností těžkým žalářem od jednoho roku až do pěti let; přesahuje-li však částka šest tisíc korun, od pěti až do deseti let.

§ 185

Podílnictví na krádeži nebo na zpronevěře

Podílnictví na krádeži nebo na zpronevěře dopustí se ten, kdo věc ukradenou nebo zpronevěřenou ukrývá, na sebe převede nebo prošantročí.

§ 186

Trest

Je-li podílníkovi:

a) z částky nebo z ceny věci, nebo z příběhu povědomo, že byla krádež nebo zpronevěra spáchána způsobem takovým, který je činí zločinem, ač nezáleží-li ten způsob toliko v osobní vlastnosti pachatelově, nebo

b) převyšují-li věci vícekrátě ukryté, na sebe převedené nebo prošantročené dohromady při krádeži nebo při zpronevěře částku nebo cenu šesti set korun, potrestáno buď podílnictví žalářem od šesti měsíců až do jednoho roku, podle velikosti částky, úskoku a škody, které bylo napomoženo, také až i do pěti let.

§ 187

Beztrestnost krádeže a zpronevěry pro účinnou lítost

Všeliká krádež a všeliká zpronevěra přestává býti trestnou, jestliže pachatel z účinné lítosti, třeba k naléhání poškozeného, sám, nikoli však jiný za něj, celou škodu z činu jeho povstalou napraví prve, nežli soud nebo jiná vrchnost o provinění jeho zví.

To platí také o podílnictví; avšak k osvobození postačuje, když podílník krádeže nebo zpronevěry prve, nežli vrchnost o tom zví, napraví celou škodu z jeho podílnictví vzešlou, pokud se část ta dá vyšetřiti.

§ 188

Jestliže tedy poškozený vrchnosti oznámil, že byl okraden, nemoha však ani vzdálenými pŕtahy na pachatele poukázati, pachatel by však prve, nežli se vrchnost doví, že on jest pachatelem, škodu napravil, pak jest pachatel ovšem prost trestu; naproti tomu nelze použití ustanovení předešlého paragrafu:

a) když zloděj, byv prve, nežli věc ukradenou v bezpečí uvedl, na útěku od okradeného dostižen, na jeho požádání ji navrátí, anebo jsa stíhán ji odhodí;

b) když se pachatel zaváže, že poškozenému v určitém čase dá náhradu, ale narovnání nedostojí, a poškozený ho potom udá; nebo c) když za těchto okolností při narovnání jenom část věcí odcizených byla navrácena, nebo

d) když pachatel část odcizených věcí prve, nežli vrchnost o tom zví, navrátí, a stran ostatku k narovnání a nabídne, poškozený však v narovnání nevejde a pachatele dá zatknouti.

§ 189

Krádeže a zpronevěry, které se pokládají za přestupky

Pokud ostatně krádeže nebo zpronevěry, jež se tuto neuvádějí, a podílnictví v nich, jakož i vůbec krádeže a zpronevěry, které se přihodí mezi manžely, rodiči, dětmi a mezi sourozenci, pokud žijí ve společné domácnosti, pokládati se mají za přestupky, o tom obsažen jest předpis v druhém dílu zákona tohoto (§ 463).

Hlava dvacátá druhá

O loupeži

§ 190

Loupež

Loupeže dopustí se ten, kdo někomu učiní násilí, aby se zmocnil jeho nebo nějaké jiné cizí věci movité, necht' násilí se stane tak, že se ublíží skutkem nebo necht' se stane jen pohrůžkou.

§ 191

Trest

Již taková pohrůžka, byť se i jen od jednotlivého člověka stala a žádného účinku neměla, potrestati se má těžkým žalářem od pěti až do deseti let.

§ 192

Stala-li se však pohrůžka ve spolku s jedním nebo s několika spoluloupežníky, nebo s vražednými zbraněmi, anebo byla-li věc na takovou pohrůžku skutečně uloupena, nalezeno býti má na těžký žalář od deseti až do dvaceti let.

§ 193

Tento trest nastane i tehdy, když byla na někoho násilně ruka vztažena, ačkoli loupež nebyla dokonána.

§ 194

Byla-li však loupež, násilným vztažením ruky podniknutá, také dokonána, potrestáno to buď zostřeným těžkým žalářem od deseti do dvaceti let.

§ 195

Pakli byl při loupeži někdo tak poraněn nebo tak mu bylo ublíženo, že proto utrpěl těžké poškození na těle (§ 152); anebo byl-li někdo déle trvajícím zlým nakládáním nebo nebezpečným vyhrožováním uveden v trapný stav; potrestán býti má každý, kdo v tom měl účastenství, těžkým žalářem doživotním.

§ 196

Podílnictví na loupeži

Kdo věc, byť i nepatrné částky neb ceny, o které ví, že byla uloupena, ukrývá, prošantročí nebo na sebe převede, vinen jest zločinem podílnictví na loupeži, a potrestán býti má těžkým žalářem mezi jedním rokem a pěti lety.

Hlava dvacátá třetí

O podvodu, podvodném úpadku a poškození cizích věřitelů

§ 197

Podvod

Kdo listivým předstíráním nebo jednáním jiného uvede v omyl, jímž někdo, budiž to stát, obec nebo jiná osoba na svém majetku nebo na jiných právech má škodu trpěti; anebo, kdo v tom obmyslu a způsobem právě dotčeným užije omylu nebo nevědomosti jiného, dopustí se podvodu; nechť se k tomu dal svěsti zrádností, náruživostí, obmyslem, aby tím někomu zjednal proti zákonu výhody nějaké, nebo jakýmkoliv obmyslem vedlejším.

§ 198

Okolnosti, za nichž se stává podvod zločinem

Podvod stává se zločinem buď z povahy činu nebo z částky škody.

§ 199

a) povaha činu

Jsou-li tu podmínky § 197, stane se podvod již z povahy činu zločinem;

a) když se někdo ve své vlastní věci před soudem ku křivé přísaze nabídne, nebo křivou přísahu skutečně vykoná, anebo když se někdo ucházel o křivé svědectví, jež před soudem má se vydati, nebo když se někdo ke křivému svědectví soudu nabídnul nebo je vydal, byť i ve svědectví tom nabízení se ku přísaze nebo vykonání přísahy zároveň obsaženo nebylo;

b) když někdo nepravdivě na se bere charakter veřejného úředníka, nebo lživě předstírá nějaký příkaz vrchnostenský, nebo nějaké zvláštní právo, jež prý od veřejného úřadu obdržel;

c) když se ve veřejné živnosti užívá nepravé míry nebo váhy, nebo míry a váhy takové, která v sobě méně obsahuje, nechť jest cejchována nebo není;

d) když někdo napodobuje nebo falšuje veřejnou listinu, nějaké veřejným ústavem zavedené poznamenání kolkem, pečeti nebo známkou;

e) když se mezníky k určení hranic vsazené odstraní nebo přesadí.

§ 200

b) větší škoda

Jiné podvody stanou se zločinem, když škoda, která byla způsobena, nebo k níž zlý obmysl směřoval, činí více než šest set korun.

§ 201

Hlavní druhy podvodů, jež podle vyšší částky stávají se zločinem

Způsoby podvodu nedají se sice pro jejich přílišnou rozmanitost všechny v zákoně vypočísti. Vzhledem však ku škodě právě dotčené dopustí se zločinu zvláště ten:

a) kdo falešné listiny soukromé zhotovuje nebo pravé falšuje; kdo listiny, které mu buď docela nenáleží, nebo mu nenáleží výhradně, na újmu jiného zmaří, poruší nebo je potlačí; kdo napodobené nebo zfalšované veřejné úvěrní papíry, jakož i ten, kdo zfalšovanou minci, nemaje s padělateli nebo s účastníky žádného srozumění, vědomě dále rozšiřuje;

b) kdo něčího slabého rozumu zneužívá pověrečným nebo jiným listivým zaslepováním jemu nebo jinému na škodu;

c) kdo věci nalezené nebo omylem ho došlé úmyslně ukryje a sobě přivlastní, což se však na zatajení pokladu nalezeného nevztahuje;

d) kdo si dá falešné jméno, falešný stav nebo charakter, vydává se za vlastníka cizího jmění nebo jinak nepravou tvářností se ukrývá, aby si protiprávní zisk přivlastnil, někomu na jmění nebo právech škodu způsobil, anebo někoho ke škodlivým jednáním svedl, k nimž by se nebyl odhodlal, kdyby ten podvod na něm nebyl býval proveden;

e) kdo ve hře užívá falešných kostek, falešných karet, nějakého lstivého srozumění nebo jiných lstivých úskoků.

§ 202

Trest na zločin podvodu

Trestem podvodu jest vůbec žalář od šesti měsíců až do jednoho roku, ale jsou-li tu okolnosti přitěžující, od jednoho roku až do pěti let.

§ 203

Převyšuje-li však částka nebo cena toho, co si pachatel zločinem přisvojil, nebo k čemu jeho úmysl směřoval, sumu šesti tisíc korun; nebo, spáchal-li zločinec podvod s obzvláštní smělostí a lstí; anebo vzal-li si provozování podvodů ve zvyk, tresce se to těžkým žalářem od pěti až do deseti let.

§ 204

Spáchán-li zločin podvodu křivou přísahou (§ 199, lit. a), odsouzen býti má podvodník k trestu těžkého žaláře na tak dlouho, jak to v § § 202 a 203 ustanoveno, a způsobil-li křivou přísahou škodu velmi důležitou, k těžkému žaláři až i na dvacet let, podle okolností i doživotnímu.

§ 205

Podvody, jež se pokládají mají za přestupky

Podvody, při nichž není žádné okolnosti v § § 199 a 200 uvedené, pokládají se mají za přestupky a jest se stran nich zachováti podle předpisu, obsaženého v druhém dílu zákona tohoto.

§ 205a

Podvodný úpadek

1. Kdo úmyslně uspokojení svých věřitelů nebo jich části zmaří nebo ztenčí tím, že zatají, odstraní, zcizí nebo poškodí součást svého jmění, předstírá nebo uznává závazek, kterého není, nebo jinak své jmění zmenší, tresce se žalářem od šesti měsíců do jednoho roku, za přitěžujících okolností však od jednoho do pěti let.

2. Na těžký žalář od pěti do deseti let budiž nalezeno, jsou-li zvláště přitěžující okolnosti.

Je-li dlužníkem společnost, společenstvo nebo spolek, budiž těchto ustanovení užito na orgány podniku, které se činu dopustily.

Byl-li spáchán někým, kdo věci dlužníkovy samostatně vede, budiž těchto ustanovení užito též na něho.

§ 205b

Poškození cizích věřitelů

1. Kdo nejsa s dlužníkem srozuměn, úmyslně zatají, odstraní, zcizí nebo poškodí součást jeho jmění nebo proti jmění dlužníkovu uplatňuje právo, kterého není, aby tím ke škodě věřitelů nebo jich části sobě, dlužníkovi nebo někomu třetímu neoprávněný prospěch majetkový zjednal, tresce se žalářem od šesti měsíců do jednoho roku, za přitěžujících okolností však od jednoho do pěti let.

2. Na těžký žalář od pěti do deseti roků budiž nalezeno, jsou-li zvláště přitěžující okolnosti.

Hlava dvacátá čtvrtá

O dvojnásobném manželství

§ 206

Dvojnásobné manželství

Když osoba oddaná vejde v manželství s jinou osobou, dopustí se zločinu dvojnásobného manželství.

§ 207

Téhož zločinu dopustí se osoba, která, ač sama nejsou oddána, vědomě osobu oddanou si vezme.

§ 208

Trest

Trestem tohoto zločinu jest žalář od jednoho roku až do pěti let. Zatajil-li však zločinec té osobě, s níž ve druhé manželství vešel, stav svůj manželský, odsouzen býti má k těžkému žaláři.

Hlava dvacátá pátá

O utrhaní na cti

§ 209

Křivé obvinění

Kdo někoho pro nějaký naň vymyšlený zločin u vrchnosti udá, nebo takovým způsobem obviní, že by obvinění jeho dáti mohlo vrchnosti podnět k vyšetřování nebo alespoň k pátrání proti obviněnému, dopustí se zločinu utrhaní na cti.

§ 210

Trest

Utrhač tresce se vůbec těžkým žalářem od jednoho roku až do pěti let; trest tento se však má prodloužiti až i do deseti let, když

a) utrhač, aby obvinění svému víry opatřil, zvláštní lsti užije;

b) když obviněného v nějaké větší nebezpečnosti vydal, anebo když

c) utrhačem jest čeledín nebo příslušník domácnosti toho, jemuž utrháno na cti, anebo postavený pod ním, anebo když se úředník dopustil utrhaní na cti ve svém úřadě.

Hlava dvacátá šestá

O nadřezování zločincům

§ 211

Nadřezování zločinu

Že přičiňováním spáchají se zločiny téhož druhu, jichž se dopustí pachatel sám, řečeno již v § 5. Avšak i ten, kdo zločinci nadřezuje, sám se dopouští zločinu v těchto případech:

§ 212

a) zlomyslným opominutím překaziti zločin

První případ: Když někdo ze zlomyslnosti opomine překaziti zločin, ač by ho byl snadno mohl překaziti, aniž vydal v nebezpečí sebe, své příslušníky (§ 216), nebo ty, již jsou pod jeho zákonnou ochranou.

§ 213

Trest

Při zločinech nakládání s člověkem jako s otrokem má se opominutí takové za spoluvinu pokládati, a jest se zachovati způsobem v § 95 ustanoveným. Při jiných

zločinech potrestán býti má vinník žalářem od šesti měsíců až do jednoho roku; je-li však na ten čin za trest uložena smrt nebo žalář doživotní, těžkým žalářem mezi jedním a pěti lety.

§ 214

b) ukrýváním

Druhý případ: Když někdo pátrající vrchnosti tají půtahy, které by k objevení zločinu nebo pachatele vésti mohly, t.j. když úmyslně hledí tomu zabrániti, aby nepřišly na jevo, nebo, když to alespoň hledí ztížiti; anebo, když zločince před vrchností ukrývá; nebo známé jemu zločince přechovává; anebo schůzkám jejich hová, kdežto by je mohl překaziti.

§ 215

Trest

Nebylo-li při zločinech vyzvídání a neoprávněného verbování opominuto učiniti oznámení a nebylo-li to příčinou spoluviny na týchž zločinech (§ § 61, 67, 92), potrestán budiž ukrývač takový podle nebezpečnosti zločince ukrývaného a podle škodlivosti, které se nadržováním jeho pomáhalo, žalářem od šesti měsíců až do jednoho roku; byl-li však přechováván zločinec nějaký, nebo bylo-li hověno schůzkám, potrestán buď těžkým žalářem až do pěti let.

§ 216

Avšak příbuzní a sešvakřenci zločincovi v pokolení vzestupném a sestupném, jakož i jeho sourozenci, bratraci a sestřenice anebo ti, kteří jsou ještě blíže příbuzní, jeho manžel nebo manželka, sourozenci jeho manžela nebo manželky a manželé a manželky jeho sourozenců nemohou pro takové ukrývání samo trestáni býti.

§ 217

c) pomocí k uprchnutí osoby pro zločin zatčené

Třetí případ: Když někdo osobě nějaké pro zločin zatčené lstí nebo násilím příležitost k uprchnutí ulehčí nebo vrchnosti pátrající po uprchlém překáží, aby zase byl předveden.

§ 218

Trest

Nadržuje-li někdo, jenž povinen jest pečovati o opatrování zatčených; anebo věděli-li ten, kdo nadržoval, že zatčený obviněn jest z falšování úvěrních papírů nebo mince, z vraždy, loupeže nebo ze založení požáru, anebo že proto trestný byl uznán, potrestán buď zločinec těžkým žalářem a sice, když se nadržovalo někomu, kdo zatčen byl pro zfalšované úvěrní papíry, mezi pěti a deseti lety, v jiných pak zde jmenovaných případech mezi jedním a pěti lety.

§ 219

Je-li zatčený ve vyšetřování nebo v trestu pro jiný zločin, nežli některý z těch, jež jsou v paragrafu předešlém pojmenovány, a neměl-li ten, kdo mu nadržoval, žádné zvláštní povinnosti k jeho opatrování, tresce se to žalářem mezi šesti měsíci a jedním rokem.

Hlava dvacátá sedmá

O pomíjení zločinů a trestů

§ 223

Druhy pomínutí zločinů

Zločin pomíjí:

- a) smrtí zločincovou;
- b) vystálým trestem;

- c) prominutím trestu;
- d) promlčením.

§ 224

a) smrt zločincova

Smrtí pachatelovou, necht' nastala před počítím nebo po zahájení vyšetřování (§ 227), před vynesením nebo po vynesení rozsudku, zrušuje se stíhání zločince a užití trestu.

§ 225

b) výkon trestu

Když zločinec trest na něho uvalený přestál, má se pokládati zločin za shlazený. Potrestaný nabude zase všech společenských práv občanských, pokud ztráta jich v následcích odsouzení v § 26 vyslovených obsažena není, aniž se dle § 25 s odsouzením spojuje. A proto nemůže jemu nikdo v požívání práv takových překážeti ani příkoří činiti. Také nemá mu, pokud počestný život vede, to, co již minulo, od nikoho vytýkáno býti, aniž má proto jakýmkoliv způsobem haněn býti.

§ 226

c) prominutí trestu

Pokud trest vyřknutý byl prominut, má prominutí též účinek jako trest přestálý.

§ 227

d) promlčení

Promlčením pomíjí zločin i trest, když pachatel od toho času, co zločin spáchal; anebo byl-li pro něj již vzat ve vyšetřování, od času rozsudku počítajíc, jímž pravoplatně byl osvobozen, ve lhůtě tímto zákonem stanovené od tuzemského soudu trestního nebyl vzat ve vyšetřování. Promlčení tedy se přerušuje, když na pachatele jakožto obviněného vydáno bylo obeslání, rozkaz postavovací nebo zatýkací, nebo, když vyneseno bylo usnesení, že proti němu má se počítí vyšetřování, nebo, když jakožto obviněný již byl vyslechnut nebo zatčen, anebo honěním nebo listy zatýkacími stíhán.

§ 228

Lhůta promlčecí stanoví se:

- a) při zločinech, na něž uložen jest trest žaláře doživotního, na dvacet let;
- b) při zločinech, na něž by dle zákona uložen býti měl trest od deseti až do dvaceti let, na deset let; při všech ostatních zločinech na pět let.

§ 229

Promlčení však prospívá jen tomu, kdo

- a) ze zločinu již žádného užitku v rukou nemá;
- b) také, pokud toho povaha zločinu dopouští, podle své možnosti náhradu dal;
- c) ze zemí těchto neuprchl;
- d) po lhůtu k promlčení stanovenou žádného zločinu již se nedopustil.

§ 230

O účinku promlčení

Promlčení má ten účinek, že ani vyšetřování ani trest pro takový zločin již není přípustný.

§ 231

Které zločiny promlčením nepomíjejí

Při zločinech, na něž jest uložen trest smrti, nechrání žádné promlčení od vyšetřování a potrestání.

Prošlo-li však od toho času, co zločin takový byl spáchán, dvacet let, a jsou-li tu podmínky v § § 227 a 229 uvedené, nalezeno buď jen na těžký žalář mezi deseti a dvaceti lety.

§ 232

Při zločinech, na něž zákon ukládá trest smrti nebo trest doživotního žaláře, vzíti se má za míru promlčení, co se týče osob, které toho času, když měly v nich účastenství, ještě dvacátý rok nebyly dokonaly, jenom trest od deseti až do dvaceti let (§ 228 lit. b).

DÍL II.

O přečinech a přestupcích

Hlava první

O přečinech a přestupcích vůbec a jejich trestání

§ 233

Neznalost tohoto zákona neomlouvá

Přečiny a přestupky, které v tomto dílu zákona trestního jsou obsaženy, jsou vesměs činy neb opominutí, jež každý sám od sebe za nedovolené poznati může; anebo takové, kde pachatel dle svého stavu, své živnosti, svého zaměstnání, nebo dle svých poměrů povinen jest znáti zvláštní nařízení, jež bylo přestoupeno. Proto se neznalostí trestního zákona tohoto, co se týče obsažených v něm přečinů a přestupků, nikdo nemůže omlouvati.

§ 234

Závaznost cizozemců

Také cizozemci, kteří se v Československé republice zdržují, mohou se přečinů a přestupků těchto dopustiti, jsouce povinni opatřiti si vůbec známost nařízení obecných, na veřejnou bezpečnost a řád se vztahujících, a podnikají-li nějaký obchod, také nařízení zvláštních, jež se na tento obchod vztahují.

Naproti tomu nemají cizozemci, kteří se v cizím státě dopustili nějakého trestného činu, o němž v tomto dílu zákona trestního se mluví, proto ani do cizozemsku vydávání ani v tuzemsku trestání býti.

§ 235

O přečinech a přestupcích tuzemců v cizině

Pro přečiny a přestupky, jichž se tuzemec dopustil v cizozemsku, nemá, byv v tuzemsku postižen, nikdy cizozemsku býti vydán, nýbrž, nebyl-li pro tyto přečiny a přestupky v cizozemsku potrestán, anebo nebyly-li mu tam prominuty, má se s ním jednati podle tohoto trestního zákona, nehledíc na zákony té země, kde se jich dopustil.

Předpisu toho šetřiti se má také tehdy, když tuzemci pro takové přečiny a přestupky v cizozemsku byl již trest uložen, ale ještě nevykonán. Nikdy pak nemají se rozsudky trestních úřadů cizozemských v tuzemsku vykonávati.

§ 236

Při zločinech spáchaných v nahodilém opilství přičítati se má opilství za přestupek

Ačkoliv činy, jež jinak jsou zločiny, když spáchány byly v nahodilém opilství, za zločiny pokládati se nemohou (§ 2 lit. c), tresce se v tomto případě přece opilství jako přestupek (§ 523).

§ 237

zrušen

§ 238

Činy protizákonné, i beze zlého úmyslu a bez škody vzešlé, již samy o sobě jsou přečiny nebo přestupky

Již čin, jenž proti záповědi byl vykonán, neb opominutí, jež se stalo proti příkazu, jest přečinem nebo přestupkem, pokud se v zákoně tomto za to prohlašují, ač při tom nebylo ani zlého úmyslu, aniž z toho povstala škoda nebo ublížení.

§ 239

Vůbec vztahovati se mají ustanovení v § § 5 až 11 o zločinech daná i na přečiny a na přestupky, pokud výjimky z toho zákonem v tom neb onom případě zvláště nejsou nařízeny, anebo pokud nevyplývají ze zvláštní povahy přečinu nebo přestupku.

Hlava druhá

O trestání přečinů a přestupků vůbec

§ 240

Druhy trestů při přečinech a přestupcích

Přečiny a přestupky v zákoně tomto obsažené trestají se:

- a) penězi;
- b) propadnutím zboží, věcí prodejných, nebo náradí;
- c) ztrátou práv a daných povolení;
- d) vězením;
- e) zrušením
- f) vyhoštěním z některého místa nebo
- g) zrušením
- h) z republiky československé.

§ 241

Peníze, zboží a náradí propadají k fondu chudých

Peníze, zboží, věci prodejné nebo náradí, pro přečiny nebo přestupky z trestu propadlé, připadají pokaždé k fondu chudých toho místa, kde trestný čin byl vykonán.

§ 242

Ztráta práv a daných povolení; komu se ukládá

Ztráta práv a daných povolení ukládá se osobám k hodnostem a akademickým povýšením, nebo osobám jiným, které nějaký úřad nebo zaměstnání pod věrou veřejnou vykonávají, pak těm, jež provozují nějaké řemeslo, nebo živnost buď jakožto měšťané nebo z povolení, které obdržely od vrchnosti. Trest tento ukládá se buď na určitý čas nebo na vždy.

§ 243

Má-li se pro přečin nebo přestupek vyřknouti ztráta živnosti, nemá se vyšetřovanci žádným způsobem dovoliti, aby v čas vyšetřování nebo před vynesemím rozsudku živnosti té se vzdal. Je-li v případě takovém živnost ta osobní, pak pomíjí odsouzení právo k samostatnému provozování živnosti docela; byla-li však to živnost radikovaná nebo prodejná, pozbude sice odsouzenec právo ji vykonávati, bude-li však prodána, nemá cena kupní, za ni stržená, nikterak býti prohlášena za propadlou.

§ 244

Vězení: první stupeň

Trest vězení má dva stupně: první stupeň označuje se slovem vězení, bez přídavku, a záleží v zavření ve věznici bez želez; při čemž se odsouzení, když může sobě výživu buď z vlastních prostředků nebo pomocí svých příslušníků opatřiti, na vůli zůstává, kterak se chce zaměstnávat.

§ 245

Druhý stupeň

Vězení druhého stupně označuje se přídavkem tuhé vězení. I v tom chová se trestanec bez želez, strava však a práce dává se mu taková, jak podle předpisů zvláštních o tom vydaných nebo těch, které ještě vydány budou, dovoluje zřízení trestnic pro takové trestance ustanovených.

Nedovoluje se mu s nikým se scházeti bez přítomnosti dozorce vězňů ani rozmlouvat v jazyce pro tohoto nesrozumitelném.

§ 246

Vězení domácí

Kromě těchto dvou stupňů vězení uznáno býti může také na vězení domácí buď jen na příповěď odsouzence, že se nevzdálí, anebo tak, že se mu postaví stráž. Vězením domácím zavazuje se odsouzenec, že se pod nižádnou záminkou z domu nevzdálí pod trestem, že by ostatní čas vězení přestáti musil ve věznici veřejné.

§ 247

Nejdelší a nejkratší doba vězení

Zpravidla trvá nejkratší vězení čtyřadvacet hodin (§ § 260 a 267), nejdelší šest měsíců.

§ 248

Zrušen.

§ 249

Vyhoštění

Vyhoštěn může býti někdo z jednoho místa nebo z jedné země buď na určitý čas, anebo podle povahy trestného jednání a okolností i na čas neurčitý.

Z veškerých zemí československé republiky vyhostiti se mohou jen cizozemci.

§ 250

Zostření trestů

Vypočtené tu druhy trestů mohou se též zostřiti. Zostřením vůbec jest, když se více jednotlivých trestů spojí. Může se tak státi jen v těch případech, o nichž v zákoně tomto jest ustanoveno, a v té míře, jak to ustanoveno.

§ 251

Zrušen.

§ 252

Zrušen.

§ 253

Zostření vězení

S vězením může též spojeno býti jedno nebo zároveň více z následujících zostření:

- a) půst;
- b) těžší práce;
- c) vykázání tvrdého lože;
- d) přidržení v samovazbě;
- e) uzavření o samotě v temné komůrce.

§ 254

Zostření vězení postem

Připojí-li se zostření postem k vězení prvního stupně, dá se trestanci jenom ta strava, která předepsána jest v § 245 při vězení stupně druhého. Zostří-li se vězení druhého stupně, nemá se dávat trestanci v některé dny leč voda a chléb; to však nemá se státi častěji než dvakrát za týden.

§ 255

Tvrdé lože

Tvrdé lože nesmí se trestanci vykázati leč ve dnech ne nepřetržitě za sebou jdoucích a ne častěji nežli dvakráte za týden (§ 21).

§ 256

Samovazba

V samovazbě (§ 22) nesmí nikdo bez přetržení déle držen býti, nežli čtrnáct dní, a potom se jí nesmí zase užítí dříve než za měsíc.

§ 257

Tmavá komůrka

Uzavření o samotě v tmavé komůrce (§ 23) nesmí nepřetržitě déle trvati, než čtyřadvacet hodin, potom může se opakovati teprve až po přestávce týdenní, a po celý čas trestu nanejvýš desetkrát.

§ 258

Zrušen.

§ 259

Druhy trestu nelze zaměnití vůbec ani zrušiti vyrovnáním s poškozeným

Vůbec nemůže způsob trestu na každý trestný čin ustanovený, zaměněn býti, aniž se může potrestání zrušiti pro vyrovnání učiněné s poškozeným.

§ 260

Výjimky

Za následujících však zvláštních okolností má se trest v zákoně ustanovený změnití:

a) když by pokuta peněžitá mohla býti odsouzenci nebo rodině jeho na důtklivou újmu jmění nebo opatřování výživy;^{x)}

b) když by tím, že by vězení tak dlouho trvalo, jak dle zákona ustanoveno jest, výdělečnost trestancova nebo jeho rodiny přijíti mohla v úpadek nebo aspoň v nepořádek.

V případě prvním uznáno býti má místo pokuty peněžité na přiměřený trest vězení a to, kde zákon nic jiného zvláště nepředpisuje, za každých dvěstapadesát korun jeden den.

V případě druhém snížení se může čas trestu i pod nejmenší zákonnou trestní sazbu, má se však vězení podle § 253 zstříti.

§ 261

V okolnostech zvláštního zřetele hodných změnití se může vězení prvního stupně také v pokutu peněžitou, majetkovým poměrům trestancovým přiměřenou; tato změna trestu nikdy však zůstaviti se nesmí trestanci na vůli.

§ 262

Kdy uloženo býti může domácí vězení

Kromě toho může se místo vězení prvního stupně uložiti vězení domácí, když trestanec jest člověkem bezúhonné pověsti a když by vzdálen jsa od svého příbytku, nemohl si hleděti svého úřadu, svého obchodu, nebo svého výdělku.

§ 263

Okolnost přitěžující

Za okolnosti přitěžující jak přečinu tak i přestupku se má pokládati:

- a) pokračuje-li kdo v trestném činu delší dobu;
- b) opakuje-li se trestný čin, ačkoliv pachatel pro stejný přečin nebo pro stejný přestupek již byl trestán;
- c) čím větší jest nebezpečenství, jež se z trestného činu předvídati dá, nebo
- d) čím větší jest škoda z něho skutečně vzešlá;

- e) čím důležitějším jest poměr vinníkův k poškozenému nebo uraženému;
- f) byla-li svedena mládež nebo jiné počestné osoby;
- g) dány-li škodlivé příklady v rodinách; nebo
- h) dána příčina k veřejnému pohoršení;
- i) bylo-li k vykonání trestného činu potřebí více času nebo přípravy nebo musily-li větší překážky býti odstraněny;
- k) byl-li vinník vůdcem nebo jinak původcem trestného činu více osobami spáchaného;
- l) vykonal-li více přečinů nebo přestupků různého druhu;
- m) hleděl-li vyšetřování smyšlenými okolnostmi protáhnouti nebo pomásti, a zvláště
- n) při přečinech a přestupcích proti veřejné mravopočestnosti, když vinníkem jest osoba, která má vychování a větší vzdělání.

§ 264

Okolnosti polehčující

Naproti tomu pokládati se má za okolnosti polehčující:

- a) je-li vinník věku blízkého nedospělosti, slabšího rozumu nebo velmi zanedbaného vychování;
- b) když prve vedl bezúhonný život;
- c) byl-li sveden od jiných;
- d) jednal-li ze strachu nebo z předsudku co do úcty k někomu, nebo
- e) v prudkém hnutí mysli, nebo
- f) byv k tomu pohnut nouzí;
- g) když zůstal při pokusu, ačkoliv čin trestný mohl dokonati, větší užitek z něho míti anebo větší škodu způsobiti, nebo
- h) když si přivlastnil jen menší užitek, nebo
- i) dobrovolně se zdržel od způsobení větší škody;
- k) hleděl-li škodu dle své možnosti napravit;
- l) když při výsledku z vlastního popudu vyjevil okolnosti takové, jichž oznámení způsobilo, že škoda, jež nastati měla, docela byla odvrácena nebo zmenšena.

§ 265

Používání okolností přitěžujících a polehčujících

Při vyměřování trestu přihlížeti se má k okolnostem přitěžujícím a polehčujícím dle toho, jak jedny nebo druhé mají převahu; trest však vyměřiti se má vůbec v mezích sazby trestním zákonem na jeden každý přečin nebo přestupek ustanovené, jakož pak pro okolnosti polehčující nebo přitěžující vůbec na žádný jiný způsob trestu nalézti se nemá. Pro okolnosti přitěžující může se přes to ještě užití ustanovení v § § 250, 252 a 253.

§ 266

Mimořádné právo zmírňovací

Sejde-li se při některém přečinu nebo přestupku více okolností polehčujících a to takových, z nichž se dá s důvodem očekávati, že se vinník polepší, pak může se nejen vězení v mírnější stupeň zaměnit, ale zákonný trest i pod nejmenší sazbu trestní snížiti.

§ 266a

Započtení vyšetřovací vazby do trestu

Předpisu § 55a) budiž šetřeno.

§ 267

O souběhu více přečinů nebo přestupků

Spáchal-li vyšetřovanec více přečinů nebo více přestupků, na něž se vztahuje totéž vyšetřování a odsouzení, anebo sejdou-li se takovým způsobem přečiny s přestupky, užívati se má toho zákona, který mezi těmito trestnými činy ustanovuje největší trest, avšak přihlížejíc i k činům ostatním.

Ustanovení však zvláštních užito budiž, když se sejde více přečinů nebo přestupků, nebo když se sejdou přečiny s přestupky, krom ostatního trestu zákonného i tehda, když i jen jediný ze sbíhajících se činů trestných spáchán byl tiskopisem. Taktéž se má, když i jen na jediný z těchto sbíhajících se činů trestných stanoven jest v tomto nebo v jiném zákoně trest peněžitý nebo některý z trestů v § § 240, lit. b) a c) ustanovených, uložiti vinníku kromě jiného trestu zákonného vždy i tento trest zvláštní.

§ 268

Další následky odsouzení

Které další následky s odsouzením pro přečin nebo přestupek jsou spojeny, obsaženo jest ve zvláštních zákonech a v předpisech politických a církevních. V těch pak případech, když odsouzený má nějakou živnost, patent lodní nebo právo míti loď ku plavbě pobřežní, užiti se má ustanovení v § 30 obsažených, ač není-li ztráta práva takového již krom toho v zákoně za trest nařízena.

Hlava třetí

O trestání nedospělých

§ 269

zrušen

§ 270

zrušen

§ 271

zrušen

§ 272

zrušen

§ 273

zrušen

Hlava čtvrtá

O rozličných druzích přečinů a přestupků

§ 274

Rozdělení přečinů a přestupků

Činy trestné, jež se podle důležitosti a škodlivého jich působení tímto prohlašují za přečiny nebo za přestupky, dělí se v tyto druhy:

§ 275

1. proti veřejné bezpečnosti

V činy trestné proti veřejné bezpečnosti, totiž proti veřejnému pokoji a řádu, proti veřejným zřízením a opatřením ke společné bezpečnosti a proti povinnostem veřejného úřadu.

§ 276

2. proti bezpečnosti jednotlivců

V činy trestné, jimiž vzchází nebezpečství a škoda bezpečnosti jednotlivých lidí, totiž osobní bezpečnosti života, zdraví anebo jinak bezpečnosti těla; bezpečnosti majetku nebo výdělků; bezpečnosti cti a dobré pověsti nebo bezpečnosti jiných práv.

§ 277

3. proti veřejné mravopověsti

V přečiny a přestupky, které urážejí veřejnou mravopočestnost.
Hlava pátá

O přečinech a přestupcích proti veřejnému pokoji a řádu

§ 278

Přečiny a přestupky proti veřejnému pokoji a řádu

Přečiny a přestupky proti veřejnému pokoji a řádu jsou:

- a) shluknutí;
- b) zrušeno
- c) zlehčování nařízení úředních a pobuřování proti úřadům státním nebo obecním, nebo proti jednotlivým orgánům vlády, proti svědkům nebo znalcům;
- d) zrušeno
- e) urážení církve nebo společnosti náboženské, zákonem uznané;
- f) napomáhání sektě náboženské, kterou stát prohlásil za nedovolenou;
- g) zrušeno
- h) poškození pohřebišť, otvírání hrobů, odejmutí mrtvol nebo zlé s nimi nakládání a odcizení něčeho z věcí takových;
- i) nadřizování v příčině nějakého přečinu nebo přestupku;
- k) zrušeno
- l) protizákonné ohlašování

§ 279

a) Shluknutí:

Kdo se ho dopustí

Přečinu shluknutí dopustí se, kdo proti některé z osob v § 68 jmenovaných, když vykonává nějaký vrchnostenský příkaz nebo koná svůj úřad nebo službu svou, vybízí více lidí k společné pomoci nebo k zprotivení se. Trestem na to jest tuhé vězení od jednoho až do šesti měsíců.

§ 280

Spoluvinníci

Ve stejný trest upadá ten, kdo takového vybídnutí uposlechne a se k vybíziteli připojí pro společnou pomoc nebo zprotivení.

§ 281

Povinnost hospodáře při shluknutí

Jakmile v čas veřejného nepokoje vyšel rozkaz, aby každý doma zůstal i příslušníky své domácnosti doma držel, dopustí se každý, kdo bez důležité příčiny z domu vyjde, a zvláště hospodář nebo kdo jiný postaven jest nad rodinou, přečinu shluknutí, nedrží-li příslušníky domácnosti pod ním postavené dle možnosti doma.

§ 282

Trest pro hospodáře nebo hlavu rodiny; pro ty, kdo za takových okolností z domu se vzdálí

Trestem hospodáře nebo hlavy rodiny jest vězení od jednoho týdne až do jednoho měsíce.

Stejně potrestáni býti mají ti, kdo za takových okolností z domu se vzdálí, byť i v nepořádku účastenství neměli.

§ 283

Trest na ty, kdo při shluknutí neuposlechnou úředníka nebo strážce;

Kdo při shluknutí nějakém, které povstalo i z jiné příčiny nežli té, pro kterou se sročení stává zločinem, neuposlechnou úředníka nebo strážce, když tito lidu káží, aby

se rozešel, dopustí se taktéž přečinu shluknutí a potrestán býti má vězením od jednoho týdne až do jednoho měsíce.

§ 284

těch, kdo se dají s úředníkem nebo stráží do vady nebo hádky

Kdyby se někdo, vzpíraje se takto, s úředníkem nebo se stráží byl dal do vady nebo hádky, potrestán bude tuhým vězením jednoměsíčním, které se má podle okolností nastalých zostříti.

§ 285

Zrušen.

§ 286

Zrušen.

§ 287

Zrušen.

§ 288

Zrušen.

§ 289

Zrušen.

§ 290

Zrušen.

§ 291

Zrušen.

§ 292

Zrušen.

§ 293

Zrušen.

§ 294

Zrušen.

§ 295

Zrušen.

§ 296

Zrušen.

§ 297

Zrušen.

§ 298

Zrušen.

§ 299

Zrušen.

§ 300

c) Zlehčování nařízení úředních a pobuřování proti úřadům státním nebo obecním, proti jednotlivým orgánům vlády, proti svědkům nebo znalcům

Kdo veřejně nebo před více lidmi, nebo v dílech tiskových, rozšiřovaných vyobrazeních nebo spisech haněním, posmíváním, nepravdivým udáváním nebo převracováním příběhů skutečných hledí nařízení nebo rozhodnutí úřední zlehčiti, nebo způsobem takovým jiné k nenávisti k úřadům státním nebo obecním nebo k jednotlivým orgánům vlády, co se týče vedení úřadu jejich, nebo k svědkovi nebo znalci některému, co se týče výpovědi jejich před soudem, anebo k opovrhování úřady a osobami těmito, nebo k vedení bezdůvodných stížností na ně popuditi,

dopustí se přečinu pobuřování, ač není-i čin jeho činem trestným, na nějž uložen jest trest těžší, a potrestán býti má vězením od jednoho až do šesti měsíců.

Byl-li však za tou příčinou, aby se jiné ke stížnostem takovým přidali, sbíral podpisy nebo příspěvky peněžité, nebo byl-li k nim vybízen, pak se má trest zostříti.

Také může spisovatel takovéto stížnosti z toho místa nebo z celé země, a je-li cizozemcem, i z veškerých zemí býti vyhoštěn.

§ 301

Jak se tresce přestupek vybízení ke stížnostem bezdůvodným

Kdo z jakéhokoliv úmyslu, obzvláště však ze zlásti, strany k vedení stížností svévolných, bezdůvodných, v zákonném pořadí instancí již odbytých vybízí a svádí, anebo v té příčině nějakého vydírání peněz se dopustí, vinen jest přestupkem, a potrestán buď vězením až do jednoho měsíce.

§ 302

Zrušen.

§ 303

e) Urážka církve nebo společnosti náboženské zákonně uznané

Kdo veřejně nebo před více lidmi, nebo v dílech tiskových, rozšiřovaných vyobrazením nebo spisech posmívá se učení, obyčejům nebo zřízení církve nějaké nebo společnosti náboženské, státem zákonně uznané, nebo je zlehčiti hledí, anebo kdo nějakého jejich služebníka náboženského při výkonu obřadů bohoslužebných urazí, nebo se v čas veřejného provozování náboženství tou měrou neslušně chová, že z toho jiným vzejíti může pohoršení, dopouští se přečinu, ač není-li čin ten zločinem rušení náboženství (§ 122), a potrestán býti má tuhým vězením od jednoho do šesti měsíců.

§ 304

f) Napomáhání sektě náboženské státem za nedovolenou prohlášené

Taktéž dopustí se přečinu, a vězením od jednoho až do tří měsíců potrestán býti má ten, kdo za příčinou zřízení nebo rozšíření nějaké společnosti (sekty) náboženské, o níž se správa státní prohlásila, že uznána býti nemůže, shromáždění pořádá, přednášky má nebo u veřejnost vydává, vyznavače získává, nebo cokoli před se vezme, což k cíli tomuto směřuje.

§ 305

g) Veřejné zlehčování zřízení manželského, rodinného, vlastnictví, nebo schvalování činů nezákonných a nemravných

Byl-li však některý z přečinů v § § 300 a 303, 304 jmenovaných vykonán tiskopisy, zvýšiti se může trest podle nebezpečnosti a obmysleného většího rozšíření na tuhé vězení až do jednoho roku, a vinníci vyhoštění býti mohou v případě tom z místa toho, nebo jsou-li cizozemci, i z celé Československé republiky.

§ 306

h) Poškození

pohřebišť, otvírání hrobů, odejmutí mrtvol, zlé nakládání s nimi a odcizení něčeho z věcí těchto

Kdo pohřebiště, pro mrtvoly lidské ustanovená, ze zlomyslnosti nebo svévole poškodí, bez povolení hroby otevře, odtud nebo z jiných míst, kde se mrtvoly lidské chovají, mrtvoly nebo jednotlivé části jich o své moci odejme, nebo s mrtvolami lidskými zle nakládá, dopustí se přečinu a má býti potrestán tuhým vězením od jednoho až do šesti měsíců. Odcizí-li však někdo v úmyslu zlásti něco na

pohřebištích, z hrobů nebo na mrtvých tělech, potrestán za to buď jako za krádež (§ 172 a 460).

§ 307

i) Nadržování v příčině přečinu nebo přestupku

Kdo způsobem v § 214 a 217 dotčeným dopustí se nadržování v příčině nějakého přečinu nebo přestupku, vinen jest přestupkem a potrestán býti má v případě onom vězení od osmi dnů až do tří měsíců, v případě tomto až do jednoho měsíce.

§ 308

Zrušen.

§ 309

zrušen

§ 310

zrušen

Hlava šestá

O přestupcích proti veřejným zřízením a opatřením, jež náležejí ke společné bezpečnosti

§ 311

Zrušen.

§ 312

Urážky veřejných úředníků, sluhů, stráží, zřízců železničních atd.

Urazí-li kdo slovem nebo skutkem osobu nějakou v § 68 jmenovanou, když vykonává nějaký příkaz vrchnostenský nebo koná úřad svůj nebo službu svou, potrestán budiž za přestupek, ač není-li to čin trestný, na který uložen jest trest těžší.

§ 313

Trest

Urážky slovní potrestati se mají vězením od tří dnů až do jednoho měsíce, urážky skutkem ale vězením od jednoho až do šesti měsíců.

Byla-li však urážka spojena s nějakými následky, a překazilo-li se jí skutečně vykonání příkazu vrchnostenského nebo konání úřadu nebo služby, odsouzen buď vinník k tuhému vězení ode tří až do šesti měsíců.

§ 314

Jiná vměšování se ve výkon služeb veřejných

Kdo, nedopustiv se urážky v § 312 dotčené, jiným způsobem se vměšuje, aby některé z osob tam jmenovaných v konání úřadu nebo služby nebo u vykonávání rozkazu vrchnostenského překážel, dopustí se přestupku, a potrestán býti má vězením od jednoho dne až do jednoho měsíce.

§ 315

Jak se tresce porušení patentů a nařízení atd.

Přestupku dopustí se i ten, kdo patenty, nařízení, pečeti úřadů státních nebo obecních nebo listiny od vrchnosti podepsané, pod jakýmkoliv jménem a v jakékoli způsobě za příčinou veřejného ohlášení přibité neb vydané, strhne, pryč vezme, roztrhá, poskvrní nebo jiným způsobem poruší. Stane-li se přestupek tento z pouhé lehkomyšlnosti nebo svévole, tresce se vězením od čtyřiašedeseti hodin až do jednoho týdne. Shledá-li se však při vyšetřování, že tu byl obmysl, buď potupiti úřad nebo překaziti tomu, aby se nařízení nějaké ohlásilo a zachovalo, pak se to tresce tuhým vězením od jednoho až do tří měsíců. Podle povahy případu a pachatele může se tuhé vězení prodloužiti až do šesti měsíců.

§ 316

Jak se tresce otvírání pečeti veřejných úřadů

Otevře-li někdo o své moci nebo nemaje k tomu práva, pečeti úřadů veřejných, pod nimiž se zavřeny chovají písemnosti nebo jiné věci, potrestati se to má, stalo-li se tak z pouhé svévole nebo z lehkovážné zvědavosti, jakožto přestupek vězením od jednoho až do tří měsíců.

Ale stalo-li se tak proto, aby se tím projevila nevážnost k veřejným nařízením, nebo v tom obmyslu, aby se tím o své moci provedlo domnělé vlastní právo nebo nějaký obmysl nevraživý, potrestati se to má tuhým vězením od jednoho až do šesti měsíců.

Za pečeti úřadů veřejných pokládají se však netoliko pečeti úřadů státních, nýbrž i pečeti obcí, veřejných ústavů učených, far a veřejných notářů.

§ 317

Kterak se tresce úmyslné porušení veřejného osvětlení

Kdo svítílnu k veřejnému osvětlení postavenou úmyslně roztluče nebo jiným způsobem poškodí, potrestán buď za ten přestupek vězením ode tří dnů až do jednoho měsíce.

§ 318

Trest na poškození mostů, splavů, hrází atd., pak věcí v § 85 lit. c) jmenovaných i svévolná porušení telegrafu státního

Strhne-li někdo nebo poruší-li svévolně nějaký most, splav, nějakou hráz, nějaké ohrazení nebo zábradlí, nebo jakoukoliv jinou stavbu, kterou jsou upevněny břehy řek a potoků, nebo opatřeny srázy při silnicích a cestách nebo mostech, potrestáno to buď podle velikosti škody, jež byla způsobena, jakožto přestupek vězením od jednoho až do tří měsíců.

Stejným trestem tresce se i poškození všeliké věci v § 85 lit.c) jmenované, jakož i činy v § 89 vytčené, vztahující se na státní telegraf, staly-li se toliko ze svévole, lehkomyšlnosti nebo zavinilé nedbalosti.

Bylo-li krom porušení takového i něco odcizeno, potrestati se to má zvláště.

§ 319

Trest na poškození postavených výstražných znamení

Mimo to jest přestupkem, když se odtrhnou nebo obmyslně poškodí jakákoliv znamení výstražná, která jsou postavena, aby se uvarovalo neštěstí a přestupek ten potrestati se má vůbec vězením ode tří dnů až do tří měsíců; byla-li však při tom větší zlomyslnost a povstala-li z toho škoda, tuhým vězením rovněž tak dlouhým.

§ 320

Přestupky proti předpisům týkajícím se opovídaní přijíždějících cizinců a změn obyvatelstva a týkajícím se jiných nepravdivých opovídaní a udávání

V těch místech, kde jsou zvláštní předpisy, aby všichni obyvatelé i cizinci byli oznamováni úřadu bezpečnostnímu, trestati se má nešetření předpisů těchto, až jestliže se v nich nic jiného nenařizuje, v následujících případech za přestupek:

- a) zrušeno
- b) zrušeno
- c) zrušeno
- d) zrušeno

I nehledíc na tyto zvláštní předpisy, trestati se má za přestupek:

na ty, kdo falešně se opovídají;

e) Když někdo falešným udáváním svého jména, svého rodiště, svého stavu neb jiných svých poměrů takovým způsobem ošálí, že tím veřejný dohled může v omyl uveden býti. Lhostejným jest přitom, zdaliž tím zavdá příčinu k nepravdivostem v

pasech, úřady jemu vydaných, nebo v jiných listinách, anebo konečně, zdali, nehledíc ani na předložené pasy a listiny úřadu veřejnému na dotazy stran své osoby něco falešného udá.

Trestem jest vězení ode tří dnů až do jednoho měsíce. Shledá-li se při vyšetřování, že pachatel měl skutečně v úmyslu, uvést vrchnost v omyl, tresce se to tuhým vězením rovněž tak dlouhým. Bylo-li by se, co se týče okolností neb osoby, něčeho obávati, má pachatel po skončeném trestu vyhoštěn býti z místa, je-li však cizozemcem, podle povahy okolností i z republiky Československé.

na napodobovatele nebo falšovatele veřejných listin;

f) Když někdo napodobuje nebo falšuje veřejné listiny bez onoho zlého obmyslu, který uveden v § 197. Trestem toho jest vězení ode tří dnů až do jednoho měsíce.

na ty, kdo užívají cizího průkazu:

g) Když někdo, aby dále přišel, užívá cizího pasu cestovního nebo jiného průkazu vrchnostenského, anebo když svůj průkaz k témuž konci jinému propůjčí, ač nečiní-li se to proto, aby tím získány byly prostředky ku spáchání nějakého jiného přestupku, přečinu nebo zločinu. Trestem na to jest tuhé vězení ode tří dnů až do jednoho měsíce. Je-li se však co do okolnosti nebo osoby pachatelovy něčeho zvláště obávati, má týž po přestálém trestu, je-li tuzemcem, vyhoštěn býti z místa, je-li cizozemcem, podle okolností republiky Československé.

§ 321

Zrušen.

§ 322

Zrušen.

§ 323

Návrat vypovězence nebo vyhoštěnce ze všech zemí. Trest

Když někdo, kdo z republiky Československé pro zločin byl vypovězen (§ 25) nebo pro přečin nebo přestupek od soudu trestního (§ 249) nebo z příčin policejních od úřadu bezpečnosti vyhoštěn, pod jakoukoliv záminkou do některé z nich se navrátí, dopustí se tímto návratem přestupku a potrestán býti má ponejprv vězením od jednoho až do tří měsíců, a kdyby se to opakovalo, tuhým vězením ode tří až do šesti měsíců.

§ 324

Návrat vyhoštěnce ze země nebo z místa. Trest

Kdo jen z některé země nebo z určitého místa od soudu trestního (§ 249) nebo z jakýchkoliv příčin úřady státními nebo obecními na vždy nebo na jistý čas byl vyhoštěn, v onom případě vůbec kdy, v tomto případě však před projitím určené lhůty se navrátí, dopustí se přestupku a potrestán býti má vězením od jednoho až do tří měsíců, při opětovném postižení tuhým vězením rovněž tak dlouhým.

§ 325

Pozlacení nebo postříbření mincí a padělání mincí nebo veřejných úvěrních papírů bez podvodného úmyslu

Kdo nemaje obmyslu někoho ošáliti (§ § 197) berné mince nebo z oběhu vzaté (odvolané) pozlatí nebo postříbí, nebo pamětní mince, medaile, tantesy (hrací známky), nebo cokoliv jiného raženého; tak i, kdo adresy, návštějí nebo vůbec díla tisková v takovém způsobu zhotoví, že, když se někdo povrchně na ně podívá, snadno je může za berné mince nebo veřejné úvěrní papíry pokládati, dopustí se tím přestupku a potrestán býti má vězením od jednoho až do tří měsíců propadnutím všeho toho, co proti zákonu byl vyrobil.

§ 326

Nedovolené chování stroje tiskacího a razicího

Trest

Kdo chová tak zvaný stroj razicí nebo tiskací, neobdržev od úřadu k tomu povolení buď výslovně anebo tím, že mu povoleno provozovati nějakou živnost nebo fabrikaci, k níž strojů razicích nebo tiskacích jet potřebí, dopustí se přestupku a potrestán býti má kromě toho, že stroj razicí nebo tiskací propadne, ponejprv vězením od osmi dnů až do jednoho měsíce, a kdyby přestupek opakoval, krom vězení jednoho měsíce, je-li živnostníkem, i ztrátou živnosti.

§ 327

Zrušen.

§ 328

Podle § 326 jest i toho potrestati, kdo stroj nějaký tam jmenovaný zhotoví, neobdržev povolení k provozování živnosti nebo fabrikace, kde se stroje takové dělají, nebo příkazu nebo povolení k tomu od úřadu.

§ 329

Trest na dělání punců, kolkovadel nebo vzorků k padělání mincí

Týmž způsobem za přestupek potrestati se má, když někdo bez povolení úředního dělá a užívá punců, kolkovadel nebo licích vzorců jakékoliv formy, jimiž se mohou dělati v kovech otisky nebo plastická napodobení mincí podle rázu v tuzemsku nebo v cizozemsku zákonně běžného, nechť ustanoveny jsou ku hře, k ozdobě nebo k jakékoli jiné potřebě, ač o sobě dovolené.

§ 330

Dělání úředních pečeti bez povolení. Trest

Kdo zhotoví pečeť úřadu veřejného (§ 316), nemaje k tomu příkazu od úřadu, jemuž ta pečeť svědčí, nebo kdo pečeť udělanou vydá někomu jinému, nežli tomu úřadu, který ji udělati nařídil, dopustí se přestupku a potrestán býti má ponejprv vězením od jednoho týdne až do jednoho měsíce, kdyby přestupek opakoval, vězením jednoho měsíce a mimo to, je-li živnostníkem, i ztrátou živnosti.

Hlava sedmá

O přestupcích proti povinnostem veřejného úřadu

§ 331

Trestání veřejných úředníků, sluhů, stráží atd., již při výkonu svého úřadu nebo služby někoho urazí skutkem

Když některá z osob v § 68 jmenovaných konajíc úřad svůj nebo svou službu urazí někoho skutkem (začež se zvláště to pokládá, když někoho zatkne v případech jiných, než které se v zákonech ustanovují), dopustí se přestupku a potrestána býti má po prvé vězením ode tří dnů až do jednoho měsíce, po druhé tuhým vězením též tak dlouhým.

§ 332

Kdy se má trest přituziti

Stala-li by se urážka skutkem v okolnostech takových, které daly nebo aspoň dāti mohly příčinu ku shluknutí, tresce se to tuhým vězením od jednoho až do tří měsíců.

§ 333

zrušen

§ 334

Zrušen.

Hlava osmá

O přečinech a přestupcích proti bezpečnosti života

§ 335

Obecný předpis co do přečinů a přestupků proti bezpečnosti života

Za každé jednání neb opominutí, o němž pachatel již dle přirozených jeho následků, které každý snadno poznati může, nebo podle předpisů zvláště vyhlášených, nebo podle svého stavu, úřadu, povolání, své živnosti, svého zaměstnání nebo vůbec podle svých zvláštních poměrů může nahlížeti, že se jím může způsobiti nebo zvětšiti nebezpečnost života, zdraví nebo tělesné bezpečnosti lidí, potrestán budiž každý vinník, nastalo-li z toho těžké poškození na těle (§ 152) nějakému člověku, jako pro přestupek vězením od jednoho až do šesti měsíců; ale povstala-li z toho smrt člověka, jako pro přečin tuhým vězením od šesti měsíců až do jednoho roku.

§ 336

Zvláštní případy

Předpisu v paragrafu předešlém obsaženého zvláště užiti jest, když nastala smrt nebo těžké poškození na těle z některého z těchto provinění:

- a) když se neopatrně chová žhavé uhlí v místech zavřených;
- b) když se nešetří potřebných opatrností při plavbách vodních;
- c) když se nezachovávají předpisy vydané co do parolodí, parních strojů a parních kotlů nebo jiné potřebné zvláštní opatrnosti;
- d) když se neopatrně zachází při vykuřování sírou a při užívání prostředků narkotisujících;
- e) když se nedají výstražná znamení při nalícení chytacích želez, lécek, vlčích jam a samostřílů;
- f) když se nezachovávají zvláštní předpisy o děláni, chování, prodeji, dovozu i užívání věcí ohňostrojních, třaskavých preparátů, střelných zápalek, sirek třecích a zapalovacích i všelikých látek, jež se třením snadno zapálí, střelného prachu, látek výbušných (střelné bavlny), zvláště i tím, že se takové věci tajně přiloží k nákladu, který se posílá poštou nebo po železnici;
- g) když se nešetří opatrností při provozování hornictví předepsaných.

§ 337

Předpisy o usmrcení nebo těžkém poškození na těle z provinění za okolností zvláště nebezpečných

Dopustí-li se kdo nějakého činu nebo opominutí, jež se podle § 335 za provinění přičítati má, vzhledem k věcem v § § 85 lit. c), 87 a 89 jmenovaným, nebo v dotčených tam okolnostech zvláště nebezpečných, odsouzen budiž proto jako pro přečin k tuhému vězení od šesti měsíců až do dvou roků i tehdá, když z toho nastalo toliko těžké poškození na těle; bylo-li tím však způsobeno usmrcení, k tuhému vězení až do tří let.

§ 338

Proti koupání v řekách, rybnících atd.

Kdo se v řekách nebo v rybnících mimo místa od úřadu k tomu ustanovená nebo proti záповědi od úřadu vydané a veřejně vyhlášené koupá, tak i kdo se času zimního mimo místa k tomu určená na ledě klouzá, konečně, kdo v takový čas, když pro nastávající nebezpečnost to bylo zakázáno, přece se odváží, přecházeti led, trestán býti má pro tento přestupek vězením ode tří dnů až do jednoho měsíce.

§ 339

Předpis pro nevdané těhotné ženy

Nevdaná osoba ženská, která jest těhotnou, má při slehnutí povolati k pomoci bábu, porodního pomocníka neb nějakou počestnou ženu. Pakli by ji byl porod překvapil, nebylo bylo-li by jí něco v tom překáželo, aby povolala pomoc, a byla-li by buď potratila, nebo by dítě, jsouc živé narozeno, ve čtyřiaadvaceti hodinách po porodu zemřelo, tehdy povinna jest oznámiti slehnutí své osobě, která má právo při porodu pomáhati, anebo kde by osoby takové nebylo, osobě úřední, a ukázati jí plod nedonošený nebo dítě mrtvé.

§ 340

Trest na zatajení porodu

Zatajení porodu, jež se stalo proti tomuto předpisu, potrestati se má po uzdravení osoby, která to zatajila, jakožto přestupek tuhým vězením ode tří až do šesti měsíců.

§ 341

zrušen

§ 342

zrušen

§ 343

Jak se tresce ten, kdo bez povolení lékařství nebo ranhojičství za živnost provozuje

Kdo nenabýv lékařského učení a nemaje dle zákona práva, léčiti jako lékař nebo hojič nemocné, lékařství nebo hojičství po živnostensku provozuje, aneb obzvláště užíváním magnetismu zvířecího neb životního, aneb par éterových (narkotisováním) se obírá, dopustí se tím přestupku a potrestán býti má vězením, a podle toho, jak dlouho tu nedovolenou živnost provozoval, a podle velikosti škody, kterou tím způsobil, tuhým vězením od jednoho až do šesti měsíců; pak-li však z provinění jeho nastala smrt člověka, potrestán býti má pro přečin § 335.

§ 344

Trestání cizozemců

Je-li provinilec cizozemcem, vyhoštěn budiž po dokonaném trestu z Československé republiky.

§ 345

Zavinění v provozování lékárny

Lékárník, pachtěř, nebo odpovědný správce lékárny, zástupce ve vedení lékárny, lékárnický pomocník a lékař oprávněný míti domácí lékárnu, který nešetře zvláštních předpisů pro uschovávání, připravování a vydávání léčiv, jakož i vůbec pro provozování lékáren platných, spáchá jednání nebo opominutí podle § 335 přičítatelné, které jest způsobilé přivoditi nebezpečství pro život, zdraví nebo tělesnou bezpečnost lidí nebo zvětšiti takové nebezpečství, bude potrestán pro přestupek peněžitou pokutou od 250 do 25 000 korun nebo vězením ode tří dnů až do tří měsíců, a nastalo-li z činu těžké tělesné poškození nebo smrt člověka, bude potrestán podle § 335.

Těmto trestům jsou podrobeni lékárník a osoby jinak odpovědné za provozování lékárny také v tom případě, když jim lze přičísti zanedbání povinného dozoru k pomocným osobám v provozování lékárny zaměstnaným.

Byl-li čin podle trestních ustanovení § 335 trestný spáchán následkem nedostatečných vědomostí nebo zručností, kterých je třeba k výkonu povolání nebo oprávnění v prvním odstavci dotčených, budiž vedle jiného trestu nalezeno na záповěď vykonávati povolání neb oprávnění, dokud by nebylo prokázáno, že jest tento nedostatek napraven.

§ 346

Zrušen.

§ 347

Zrušen.

§ 348

Zrušen.

§ 349

Zrušen.

§ 350

Zrušen.

§ 351

Zrušen.

§ 352

Zrušen.

§ 353

Zrušen.

§ 354

Neoprávněný prodej léčiv vnitřních i zevnitřních

Kromě lékáren oprávněných, a též lékáren domácích, jež mají pověření lékaři a hojiči na venkově, zapovězeno jest prodávati bez povolení zvláštního, úřadem k tomu daného, léčiva vnitřní nebo zevnitřní, stran jichž vydávání platí zvláštní omezující nařízení. Přestupek ten potrestán býti má vězením od jednoho až do tří měsíců; bylo-li však prodáváno po více měsíců, zostřeným vězením, a shledá-li se při vyšetřování, že prodej takových léků měl škodlivé následky, tuhým vězením od jednoho až do šesti měsíců.

§ 355

Pachateli odejme se celá zásoba

Prodavač jest též povinen vydati vrchnosti celou zásobu připravených léků, materiálů a náradí, jinak by trest byl zostřen. Cizozemci, již se tohoto přestupku dopustí, vyhoštění buďtež z Československé republiky.

§ 356

Provinění lékaře nevědomostí

Lékař, který při léčení nemocného takových chyb se dopustil, že z nich nevědomost jeho jest na bíle dni, dopustí se tím, nastalo-li z toho těžké poškození na těle, přestupku, a jestliže nemocný zemřel, přčinu, i má se mu proto zapověděti provozování lékařství dotud, až v nové zkoušce dokáže, že nabyt vědomostí, jichž se mu nedostávalo.

§ 357

Provinění ranhojiče nevědomostí

Téhož trestu užito budiž i proti ranhojiči, jenž nešikovnou operací předsevzatou na nemocném způsobil následky v předešlém paragrafu dotčené.

§ 358

Zanedbávání nemocných lékaři a hojiči. Trest

Převzal-li lékař nebo hojič nemocného, a patrno-li, že ho později ke skutečné škodě zdraví jeho podstatně zanedbal, budiž mu pro takový přestupek uložena pokuta peněžitá od 2 500 až do 10 000 korun. Bylo-li tím nemocnému těžce ublíženo, nebo nastala-li z toho dokonce jeho smrt, užiti se má předpisu v § 335 obsaženého.

§ 359

Neoznámení podezřelých úmrtí a nemocí osobami lékařskými. Trest

Lékaři, hojiči, lékárníci, porodní báby a ohledači mrtvých povinni jsou, kdykoliv se jim vyskytne nějaká nemoc, nějaké poranění, nějaký porod nebo úmrtí, při kterém vzejde podezření zločinu nebo přečinu, anebo vůbec nějakého ublížení násilného od jiných způsobeného, oznámiti to bez prodlení úřadu. Opominou-li to oznámiti, potrestáni budou pro to jako pro přestupek pokutou peněžitou od 500 až do 5 000 korun.

§ 360

Zanedbání nemocných jich příslušníky. Trest

Dokáže-li se, že ti, jimž z povinnosti přirozené nebo převzaté náleží, aby nemocného opatrovali, dopustili, aby se mu naprosto nedostávalo potřebné pomoci lékařské, kde pomoc takovou opatřiti možno bylo, jsou tito vinni přestupkem a mají býti potrestáni podle povahy okolností vězením od jednoho až do šesti měsíců.

§ 361

O nedovoleném obchodu jedem. Trest

Kdo nemaje výslovného dovolení od vrchnosti, obchoduje utrejchem neb jakýmkoliv jiným jedem nebo takovým zbožím, které podle zvláštních předpisů se jedu rovná, dopustí se přestupku a potrestán býti má, pokud paragrafy následující žádných zvláštních ustanovení neobsahují, pokutou peněžitou od 250 až do 2 500 korun anebo vězením od jednoho do osmi dnů.

§ 362

Trestání obchodníka k tomu neoprávněného, byť i šetřil opatrností zákonem předepsaných

Obchodník nebo kramář, který má řádnou obchodní místnost nebo krám kupecký, prodává jed bez povolení, třeba šetří opatrností podle zákona k dovolenému prodeji jedu předepsaných, buď potrestán za přestupek tento při prvním postižení propadnutím zboží jedovatého a podle různosti majetkových poměrů peněžitou pokutou od 1 250 až do 5 000 korun; dopustí-li se toho po druhé, krom dvojnásobné pokuty peněžité také vězením jednoho měsíce a stane-li se tak po třetí, nalezeno buď, že se zbavuje své živnosti.

§ 363

Nešetří-li opatrností těch

Pak-li by obchodník nebo kramář, nemající práva k prodeji jedovatého zboží, jed prodával, nešetře předepsaných opatrností, zbaven bude hned při prvním postižení své živnosti; a shledá-li se při vyšetřování, že byl nedovolený obchod tím způsobem již delší čas provozován, potrestán býti má tuhým vězením od jednoho až do tří měsíců. Přišel-li však tím někdo o život, nebo mu bylo těžce uškozeno na těle, jednati se má s vinníkem podle § 335.

§ 364

Jak se trestají kočovní kramáři pro nedovolený obchod jedem

Kočovní kramáři, či tak zv. hausírníci, kteří nosí na prodej bílý nebo žlutý utrejch, prášek na krysy nebo na myši, kámen muchomorný, utrejch pro dobytek, kebulé (zrnka kokulová) nebo jiné zboží jedovaté, dopustí se přestupku a mají býti potrestáni krom toho, že propadne zboží jedovaté, a že ztratí povolení k podomnímu obchodu, tuhým vězením od jednoho až do šesti měsíců podle toho, jestli ten nedovolený prodej provozovali delší dobu, a tím i snad škodu způsobili.

§ 365

Neopatrnost při prodeji jedu

Lékárníci a ti obchodníci, kteří jsou k obchodu zbožím jedovatým řádně oprávněni, nešetří-li opatrností předepsaných nařízením o prodeji jedu, jakož i proviní-li se nedbalostí nějakou v § § 366 až 368 dotčenou, potrestáni za to buďtež pokaždé jako za přestupek.

§ 366

Vydání jedu bez předepsaného povolení. Trest

Zvláště pak, když byl jed někomu vydán, kdo neprokáže předepsaného povolení, má se to potrestati po prvé pokutou peněžitou od 250 do 2 500 set korun, po druhé ztrátou živnosti.

§ 367

Nevedení knihy zápisní. Trest

Shledá-li se při vyšetřování, že nebyla o prodeji jedů vedena zvláštní kniha zápisní, do níž se bedlivě zapisovati mají osoby, kterým jed byl vydán, čas, kdy byl vydán, a povolení, proti jehož ukázání toliko se jed smí prodati, tresce se takové obmeškání po prvé 500 až 2 500 korunami, po druhé až do 5 000 korun a při dalším pokračování ztrátou živnosti.

§ 368

Nedbalost v chování a oddělení jedu. Trest

Shledána-li nějaká nedbalost v tom, že nebylo jedovaté zboží od ostatního náležitě odděleno, anebo v poznamenání nádob nebo v zavírání jich, zůstává odpovědným za to ten, kdo jest představeným v obchodu nebo v lékárně. Pouhé obmeškání náležité opatrnosti potrestáno budiž při prvním postižení 250 až 1 250 korunami, při každém dalším buď trest tento zdvojnásoben.

§ 369

Trest, přišel-li kdo tím ke škodě

Mělo-li takové obmeškání ten následek, že zboží jedovaté skutečně směněno za jiné, a někdo tím přišel o život nebo mu těžce uškozeno na těle, potrestáno buď obmeškání toto podle § 335.

§ 370

Předpis pro živnostníky, kteří jedu užívají Trest pro nešetření toho

Při živnostech, při nichž se užívá jedu nebo materiálů jedovitých, povinen jest mistr, anebo kdo jiný živnost řídí, aby je vždy měl ve svém opatrování, a když se někam posílají, aby šetřil zvláštních předpisů o tom platících. Opominuty-li opatrnosti tyto, potrestati se to má, když tím nikdo nevezme škody, jakožto přestupek vězením ode tří dnů až do jednoho měsíce; a jestli tím někdo přišel o život nebo mu na těle těžce uškozeno, podle § 335.

§ 371

Trest na prodej neznámého zboží materiálního

V trest v § 368 ustanovený upadá každý obchodník, jenž dá do oběhu tak řečené zboží materiální takového druhu, který třeba by ani nebyl právě určen k potřebě lékařské, před tím byl úplně neznámý, a nebyl od úřadu zkoušen.

§ 372

zrušen

§ 373

Opominutí uschovati nabitou pušku. Trest

Myslivci, nebo kdo jiný má doma nabitou pušku, povinni jsou uschovati ji před dětmi a jinými neopatrnými a nezkušenými osobami. Zanedbána-li tato péče, a vezme-li proto někdo škodu, potrestáno buď obmeškání takové jakožto přestupek

vězením od jednoho týdne až do jednoho měsíce; vězení pak buď mimo to zůstáno v té míře, jak byla nedbalost větší; bylo-li však někomu těžce uškozeno na těle, nebo byl-li někdo usmrcen, potrestáno to buď podle § 335.

§ 374

Trest na neopatrné spuštění pušky

Na stejný trest uznáno budiž podle míry škodlivého následku tomu, kdo beze zlého úmyslu na někoho pušku spustí, nepřesvědčiv se prve, že není nabita.

§ 375

Nesprávné udání doby smrti. Trest

Kdo při ohledání mrtvého nesprávně oznámí čas, kdy tento zemřel, a tím dá podnět, že zemřelý pochován nebo rozebrán dříve nežli zákonem jest předepsáno, aby se předešlo pochování a otevření zdánlivě mrtvých, potrestán býti má za tento přestupek tuhým vězením od jednoho až do šesti měsíců.

§ 376

Opominutí povinné dohlídky na děti nebo na ty, kdo nejsou s to, před nebezpečím sami se chrániti Trest

Vůbec odpovědni jsou ti, kdo z povinnosti přirozené nebo přejaté mají dohled k dětem nebo k jiným lidem, kteří sami nejsou s to, aby se před nebezpečenstvím opatřili a chránili, z nepečlivosti u plnění této povinnosti. Bude-li tedy takové dítě nebo takový člověk usmrcen nebo těžce poškozen na těle, potrestán budiž ten, jemuž přičísti jest dokázaný nedostatek povinné pečlivosti, podle toho, co předepsáno v § 335.

§ 377

Užívání odvaru z makovic při dětech

Totéž předpokládajíc, odsouzeny buďtež k témuž trestu osoby zmíněné zvláště, když dětem dávají odvar z makovic.

§ 378

Trest, když děti na místech nebezpečných samy sobě ponechány Zostření trestu, zatajeno-li neštěstí

Právě tak budiž jednáno s těmi, na něž náleží dítě nějaké opatrovati nebo k němu dohlížeti, když dítě, jež mají pod svým opatrováním nebo dohledem, proto, že bylo v místě dětem nebezpečném samo sobě zůstaveno, bylo usmrceno nebo těžce na těle poškozeno. Zatají-li se neštěstí, jež se dítěti přihodilo, budiž trest zůstřen.

§ 379

Trestání kojných, jež zatajují svou nemoc

Osoba ženská, která ví, že stížena jest nemocí nakažlivou, a zamlčíc to nebo zatajíc, jde do služby za kojnou, potrestána buď za tento přestupek tuhým vězením tří měsíců.

§ 380

Opominutí postavit výstražná znamení při stavbě. Trest

Opominuto-li při stavbě postavit předepsaná výstražná znamení, potrestán býti má stavitel anebo kdo jiný má dohled při stavbě za každý takový přestupek 500 až 2 500 korunami. Byl-li někdo pro takové opominutí poškozen, uložiti se má podle povahy té příhody krom pokuty peněžité i vězení od jednoho až do tří měsíců. Ale nastala-li z toho smrt člověka nebo těžké poškození na těle, užiti se má předpisu obsaženého v § 335.

§ 381

Opominutí oznámiti hrozící sesutí.

Trest, i když se nic nesesulo

Majitel domu nebo stavení anebo ten,, komu jest dohled na to svěřen, jest povinen, je-li tu obava, že se některá část toho nebo onoho sesuje, povolati neprodleně mistra stavitelského, aby to ohledal a prozatím opatření zabezpečovací učinil. Shledá-li se potom, že opominuto opatrnosti této, kde jí podle zdání znalců stavitelských bylo potřebí, má se takové opominutí, i když se nic nesesulo, potrestati za přestupek 1 250 až 10 000 korun.

§ 382

Byl-li sesutím někdo poškozen neb usmrčen

Sesulo-li se něco skutečně, nevzal-li však při tom nikdo škody, zvýšiti se má trest na 2 500 až do 25 000 korun. Pakli kdo tím sesutím byl usmrčen nebo mu bylo těžce uškozeno na těle, užiti se má trestu obsaženého v § 335.

§ 383

Trest stavitele, jemuž se lešení nebo stavení sesulo

Stavitel, který provádí stavbu nějakou s lešením nebo má některé části stavení podporou opatřiti, potrestán budiž, když se takové lešení nebo stavení sesuje, za tento přestupek po prvé 1 250 až i 10 000 korun. Stane-li se to po druhé, povinen bude krom té pokuty peněžité vzíti budoucně ke stavbám po každé ku pomoci jiného stavitele pod trestem, že jinak zbaven bude práva stavitelského.

§ 384

Byl-li tím někdo usmrčen nebo těžce poraněn

Pak-li při takovém sesutí někdo byl usmrčen nebo bylo někomu těžce uškozeno na těle, budiž stavitel netoliko k peněžité pokutě od 2 500 set až do 25 000 korun odsouzen, a mimo to podle § 335 s ním jednáno, nýbrž budiž mu také provádění stavby na tak dlouho zakázáno, až před znalci prokáže, že v této části umění stavitelského vědomostí svých dostatečně napravil.

§ 385

Při hrubé nevědomosti stavitele

Shledá-li se při vyšetřování některého případu, naznačeného v předešlém paragrafu, při staviteli hrubá nevědomost, má se mu hned při prvním sesutí zakázati všeliké další provádění staveb.

§ 386

Trest na předčasné stěhování do nově vystavěných domů a krámů

Kdo se ve městech a kde jinde to předepsáno jest, do domu nebo krámu nově vystavěného stěhuje, anebo jiným stěhovati dá, aniž vrchnost po předsevzatém ohledání byla k tomu dala dovolení, potrestán buď za ten přestupek podle rozličných okolností vězením ode tří dnů až do jednoho měsíce, anebo částkou pololetního nájemného.

§ 387

Zrušen.

§ 388

Trest na neoprávněné chování škodlivých zvířat

Beze zvláštního povolení vrchnostenského není nikomu dovoleno chovati divoká nebo dle povahy své jinak škodlivá zvířata. Nešetření této záповědi jest přestupkem, a má býti netoliko ihned zvíře škodlivé odstraněno, nýbrž i majitel zvířete podle povahy okolností pokutou peněžitou od 250 až do 1 250 korun potrestán.

§ 389

Když se tím někomu uškodí

Uškodí-li někomu zvíře takové, chované bez povolení vrchnostenského, zvýšiti se má pokuta peněžitá podle velikosti škody na 1 250 až 5 000 korun.

§ 390

Trest na zanedbání opatřiti divoké zvíře, jež s povolením se chová

Avšak i tehda, když vrchnost k chování divokého zvířete dá povolení, odpovědným jest vždy majitel za to, že je bezpečně opatří. Zanedbá-li opatření toho, a bylo-li tím někomu uškozeno, potrestati se má za přestupek 500 až 2 500 korun.

§ 391

Zanedbání opatřiti zlá zvířata domác. Trest

Majitel jakéhokoliv domácího zvířete, o kterém ví, že má nějakou zlou vlastnost, povinen jest, opatřiti nebo obstarati je jak doma, tak i když ho potřebuje mimo dům, tak, aby nikomu nemohlo uškoditi. Zanedbá-li se opatrnost tato, jest to přestupek a potrestati se to má, byť i nikomu nebylo ublíženo, pokutou od 50 až do 1 250 korun, uškozeno-li však někomu skutečně, od dvaceti až do pěti set korun.

§ 392

Trest na štvání a dráždění jich

Přijde-li při vyšetřování škody, kterou zvíře nějaké učinilo, najevo, že někdo příhodu tu způsobil štváním, drážděním neb jakýmkoliv úmyslným přičiněním, dopustí se pachatel přestupku a potrestán býti má vězením jednoho týdne, kteréž se podle okolností má zostřiti.

Hlava devátá

O přečinech a přestupcích proti zdraví

§ 393

Ohrožení zdraví přenosnými nemocemi

Kdo se dopustí jednání nebo opominutí, o kterém může věděti (§ 335), že jest způsobilé přivoditi rozšíření přenosné nemoci a tím nebezpečnství pro život nebo zdraví lidí, bude potrestán pro přestupek peněžitou pokutou od 250 až do 25 000 korun nebo vězením od tří dnů až do tří měsíců a, když z činu vzniklo těžké poškození nebo smrt některého člověka, bude potrestán podle § 335.

Byl-li čin spáchán za zvláště nebezpečných poměrů, budiž užito trestů § § 337 a 432.

§ 394

Zrušen.

§ 395

Zrušen.

§ 396

Zrušen.

§ 397

Zrušen.

§ 398

Znečištění studnic, cisteren atd. Trest

Kdo do studnice, do cisterny, do řeky nebo do potoka, z něhož se voda v některém místě k pití nebo k vaření bere, hodí mrtvé dobytče nebo něco jiného, čím se voda znečištěnou a nezdravou státi může, dopustí se přestupku a má býti potrestán vězením ode tří dnů až do jednoho měsíce, ale, jeví-li se veliká svévole nebo zlomyslnost, i zostřeným vězením.

§ 399

Prodej masa z dobytka, neohledaného podle předpisu. Trest

Prodá-li se při nějaké živnosti, která má právo prodávati maso syrové neb jakkoliv připravované neb svažené, něco z takového dobytčete, které podle předpisu nebylo ohledáno, jest trestem toho přestupku po prvé krom ztráty neohledaného masa nebo peněz za ně stržených 1 250 až 10 000 korun; při druhém přestoupení budiž pokuta peněžitá zdvojnásobena; a stane-li se to po třetí, budiž nalezeno, že pachatel jest živnosti zbaven a k živnosti takové na vždy nezpůsobilým.

§ 400

Zrušen.

§ 401

Zrušen.

§ 402

Zrušen.

§ 403

Zrušen.

§ 404

Zrušen.

§ 405

Zrušen.

§ 406

Zrušen.

§ 407

Zrušen.

§ 408

Zrušen.

Hlava desátá

O jiných přestupcích, jež bezpečnost těla porušují neb ohrožují

§ 409

Zrušen.

§ 410

Zrušen.

§ 411

O tělesném poškození úmyslném a při rvačkách se přihodivším

Úmyslná poškození na těle a ta, jež se přihodí při rvačkách, buďtež tehda potrestána jako přestupek, nejsou-li činem trestným, na nějž uložen jest trest těžší (§ 152 a 153), zanechají-li však po sobě alespoň viditelné známky a následky.

§ 412

Trest

Přestupek tento tresce se vězením ode tří dnů až do šesti měsíců podle nebezpečnosti a špatnosti činu, podle častějšího opakování, zvláště u rváčů ze zvyku, podle velikosti ublížení a podle vlastnosti osoby, které bylo ublíženo.

§ 413

Zlé nakládání při domácí kázní

Práva domácí kázně nikdy nemůže se užívati v té míře, aby s někým tak zle bylo nakládáno, že by tím vzal škodu na těle.

A protož, když způsobem takovým zle nakládají rodiče se svými dětmi, poručníci s poručenci, manžel s manželem, vychovatelé a učitelé se svými vychovanci a žáky, mistři se svými uředníky a páni čeledi s čeledíny, má se to trestati za přestupek.

§ 414

Zlé nakládání rodičů s dětmi. Trest

Když rodiče zle nakládají se svými dětmi, buďtež povoláni před soud, a budiž jim po prvé toto zneužívání moci a nepřírozené, nelaskavé chování jejich vážně a přísně vytknuto; po druhé budiž rodičům udělena domluva a pohroženo jim buď, že při opětovném zlém nakládání s dítětem zbaveni budou moci rodičů, že jim dítě bude odňato a na jejich náklad v jiném místě vychováno.

§ 415

Kdyby se toho dopustili po třetí, anebo kdyby buď první zlé nakládání již samo o sobě bylo velmi těžké, nebo by povaha mysli rodičů byla taková, že by se bylo, co se týče dítěte, dalšího nebezpečení obávati, má se již hned po prvé nalézt na trest, jímž výše pohroženo, a má se v té příčině státi dohoda s úřadem, aby byl poručník jmenován.

§ 416

Nejsou-li rodiče s to, by na vychování náklad hradili, má vrchnost o to pečovati, aby bylo dítě někam jinam dáno, zlé nakládání pak potrestati se má zostřeným vězením a podle povahy zlého nakládání i tuhým vězením od jednoho týdne až do tří měsíců.

§ 417

Zlé nakládání poručníků s poručenci. Trest

Když poručník se svým poručencem zle nakládá, tresce se hned po prvé sesazením s poručnictvím, a byl-li s tímto spojen nějaký užitek, přísnou domluvou od soudu; bylo-li však poručnictví obstaráváno zdarma, vězením od jednoho týdne až do jednoho měsíce.

§ 418

Dopustil-li by se poručník toho, že by s jiným poručencem zase tak zle nakládal, anebo jsou-li tu již při prvním zlém nakládání okolnosti uvedené v § 415, prohlášen buď pro budoucnost za nezpůsobilého k poručnictví, a krom toho buď nalezeno, že bude potrestán tak, jak v § 416 v případech takových ustanoveno jest stran rodičů.

§ 419

Vzájemné zlé nakládání mezi manželi. Trest

Když manžel s manželem zle nakládá způsobem v § 413 dotčeným, buďtež oba obesláni a po vyšetření zlého nakládání má se tomu, kdo s druhým zle nakládal, udělit přísná domluva; podle okolností potrestati se má vězením od jednoho týdne až do tří měsíců, a kdyby se to opakovalo, zostřeným vězením. Avšak ten, s kým zle nakládáno bylo, může žádati, aby trest byl polehčen ano i prominut, a soudce bude povinen, k tomu pokaždé náležitě přihlížeti.

§ 420

Učitelů a vychovatelů s jejich chovanci. Trest

Vychovatelé nebo učitelé obého pohlaví, kteří zle nakládají se svými chovanci, potrestáni buďtež po prvé vězením ode tří dnů až do jednoho měsíce; ale stane-li se to po druhé, uložen jim buď trest právě ustanovený, krom toho však prohlášení buďtež za nezpůsobilé pro budoucnost k učitelství nebo k vychovatelství.

§ 421

Pánů čeledi a mistrů s čeledí a učedníky

Zlé nakládání pánů čeledi nebo mistrů s čeledíny nebo s učedníky potrestáno budiž podle okolností osoby, s níž zle nakládáno bylo, a podle toho, jak těžkým to zlé nakládání bylo, pokutou peněžitou od 250 až do 5 000 korun nebo vězením ode tří

dnů až do jednoho měsíce; stali-li se však častěji zpětnými, nebo jde-li ze způsobu zlého nakládání najevo zvláštní zatvrzelost, budiž trest zostřen.

§ 422

zrušen

§ 423

zrušen

§ 424

zrušen

§ 425

zrušen

§ 426

Trest na házení z oken atd., nebo na opominutí připevniti věci tam postavené a pověšené

Kdo nad ulicemi, před okny, před výstupky nebo jinde v obydlí svém něco postaví nebo pověsí, neopatřiv toho dostatečně, aby to nespadlo, anebo kdo s okna, s výstupků nebo odjinud shůry něco shodí, čímž by mimojdoucí mohli vzíti škodu, potrestán budiž za tento přestupek 250 až 1 250 korunami, nebo vězením ode tří dnů až do jednoho týdne. Byl-li tím spadnutím někdo lehce poraněn, má se pokuta peněžitá zdvojnásobiti a vězení zostřiti. Ale povstalo-li z toho těžké poškození na těle, nebo byl-li tím dokonce někdo usmrcen, potrestati se to má podle § 335.

§ 427

zrušen

§ 428

zrušen

§ 429

zrušen

§ 430

zrušen

§ 431

Jednání a opominutí proti bezpečnosti těla vůbec

Přestupky, jimiž porušena býti může bezpečnost těla, nedají se vůbec všechny vypočítati. Proto má jednání a opominutí všeliké v § § 335 až 337 uvedené i tehdá, když by jím žádná škoda skutečná nebyla způsobena, potrestáno býti jako přestupek pokutou peněžitou od 250 až do 25 000 tisíc korun nebo vězením ode tří dnů až do tří měsíců.

§ 432

Dopustí-li se však provinění takového ve službě své osoba ustanovená při provozování jízdy železniční nebo při jiných dílech nebo podnicích v § 85 lit. c) uvedených anebo při státním telegrafu, nalezeno buď vždy na tuhé vězení ode tří dnů až do tří měsíců, a jsou-li okolnosti velmi přitěžující, až do šesti měsíců podle toho, jak se prokáže vyšší stupeň nedbalosti, jak z toho více lidem nebezpečí vzešlo, více poškození bylo způsobeno anebo z toho snad jiná větší škoda povstala.

§ 433

Zejména pak potrestány bud'tež těmito tresty osoby při provozování jízdy železniční ustanovené pro tyto přestupky:

a) když se po železnici jezditi počne prve, nežli uděleno povolení nebo vyplněny podmínky k tomu předepsané;

b) když se opomine postavit nebo udržovat ohrady, zavírací přehrady, záporné tabulky a jiné ochranné prostředky a výstražná znamení pro uvarování škody předepsaná;

c) když se ustanoví osoby, jež neprokázaly té způsobilosti, již se podle předpisů služebních vyhledává, anebo které správa státní za vyloučené prohlásila od té práce, k níž jsou ustanoveny;

d) když se předsevezme nebo dovolí jízda, ač železnice jest poškozena, a jest se obávati nebezpečství, anebo s lokomotivami, s vozy, nebo jinými provozovacími prostředky takového rázu.

Hlava jedenáctá

O přečinech a přestupcích proti bezpečnosti majetku

§ 434

zrušen

§ 435

zrušen

§ 436

zrušen

§ 437

zrušen

§ 438

zrušen

§ 439

zrušen

§ 440

zrušen

§ 441

zrušen

§ 442

zrušen

§ 443

zrušen

§ 444

zrušen

§ 445

zrušen

§ 446

zrušen

§ 447

zrušen

§ 448

zrušen

§ 449

zrušen

§ 450

zrušen

§ 451

zrušen

§ 452

zrušen
§ 453
zrušen
§ 454
zrušen
§ 455
zrušen
§ 456
zrušen
§ 457
zrušen
§ 458
zrušen
§ 459
zrušen
§ 460

Krádeže mírnějšího druhu

Krádeže všeliké, které nelze podle předpisu § § 172 až 176 trestati jako zločiny, trestati jest jako přestupky prostým nebo tuhým vězením od jednoho týdne až do šesti měsíců a podle okolnosti má vězení též býti zstřeno.

§ 461

Menší zpronevěry a podvody

Týž trest má místo i při zpronevěrách a podvodech, pokud ony podle okolností vytčených v § § 181 a 183, tyto podle okolností uvedených v § § 199, 200 a 201 nenabývají rázu zločinu.

§ 462

Míra trvání a zstření trestu za tyto přestupky

Dobu trestu a zstření jeho ustanoviti jest podle výše částky a podle lsti, zlomyslnosti a nebezpečnosti, která se v činu jeví, a podle toho, čím více tím důvěra byla oklamána.

§ 463

Krádeže a zpronevěry mezi manžely nebo blízkými příbuznými ve společné domácnosti

Krádeže a zpronevěry mezi manžely, rodiči, dětmi nebo mezi sourozenci, dokud žijí ve společné domácnosti, trestati se mohou jen tehda, když za to požádá hlava rodiny, a to podle § 460.

§ 464

Podílnictví v těchto přestupcích

Podílnictví v krádežích a zpronevěrách jest přestupkem, pokud podle § § 185 a 186 není zločinem.

§ 465

Trest na podílnictví

Trest na podílnictví ustanoviti se má vůbec podle § 460; zvláště pak nalézt se má na tužší trest těm, kdo nedospělé nebo jiné osoby slabého rozumu k takovým přestupkům svedou.

§ 466

Kdy přestává jejich trestnost

Ustanovení obsažená v § § 187 a 188 vztahují se na krádeže a zpronevěry a na podílnictví v nich i tehdy, když jsou pouhými přestupky.

§ 467

Zrušen.

§ 468

Přestupek zlomyslného poškození cizího majetku. Trest

Zlomyslné poškození cizího majetku, není-li podle předpisu § § 85 a 89 zločinem, potrestáno býti má za přestupek vězením od jednoho dne až do tří měsíců.

§ 469

Zámečníci a pod., kteří zhotovují paklíče. Trest

Zámečníci a jiní řemeslníci, pracující ohněm, kteří zhotoví paklíče či hlavní klíče neznámým osobám nebo klíče podle povážlivých forem nebo dle pouhých otisků, anebo, kteří neopatrně, nevyptavše se náležitě, osobám neznámým klíče napodobují, nebo zámky otvírají; mistři zámečnickí, kteří tak řečených odmykadel (paklíčů) náležitě neschovají nebo je svěří osobám ne dosti bezpečným; vetešníci, kteří klíče, paklíče nebo háky odmykací kupují nebo prodávají, dopustí se přestupku a buďtež potrestáni po první pokutou peněžitou od 1 250 až do 2 500 korun; dopustí-li se toho přestupku opět, má býti trest zdvojnásoben, a stane-li se tak po třetí, budiž to potrestáno ztrátou živnosti.

§ 470

Sluhové živnostenská, tovaryši řemeslníci nebo služební osoby, jež se přestupku toho dopustí bez předchozího vědomí svého pána

Dopustí-li se sluha živnostenský, tovaryš řemeslnický nebo nějaká služební osoba některého výše jmenovaného přestupku bez předchozího vědomí pána nebo mistra svého, má se potrestati tuhým vězením až do jednoho týdne. Dopustí-li se toho po druhé, má býti vězení ztíženo, a trestanec je-li cizozemcem, z republiky československé vyhoštěn.

§ 471

Trest na vetešníky a obchodníky podomní, kteří kupují od nedospělých

Vetešníci, obchodníci podomní anebo kdokoli má živnost a obchod věcmi již opotřebovanými, odloženými nebo starými, když od dětí nedospělých něco koupí nebo za jiné smění, potrestáni býti mají za tento přestupek podle okolností osoby a věci 250 až 2 500 korun nebo vězením od jednoho až do deseti dnů.

§ 472

Trest při častějším postižení

Dopustí-li se toho opětovně, má se pokuta peněžitá zdvojnásobiti, anebo jednoduchá pokuta peněžitá vězením od jednoho až do osmi dnů a podle okolností i vězení toto ještě ztížiti. Objeví-li se častějším opakováním přestupku, že se vinníci nepolepšují, pak se jim odejme živnost anebo povolení vrchnostenské, mají-li jaké; vedou-li však obchod beze zvláštního povolení a jsou-li tuzemci, vyhostiti se mají na neurčitý čas z místa, a jsou-li cizozemci, z republiky československé navždy.

§ 473

Obchodníci klenoty, zboží galanterním zlatníci a stříbrníci. Trest

Obchodníci klenoty a zboží galanterním, jakož i zlatníci i stříbrníci, jimž někdo ke koupi nabízí klenoty nebo věci ze zlata nebo ze stříbra, kdo soudíc dle okolností není ani vlastníkem, ani od vlastníka poslán, povinni jsou věc tu i prodáváče zadržeti a, nemůže-li se tento dostatečně vykáhati, mají se o to přičiniti, aby byl před úřad

postaven. Nešetření předpisu tohoto jest přestupkem a potrestati se má 1 250 až 5 000 korunami.

§ 474

Jak se mají trestati, když podezřelé zboží na se převede-li

Pakli zboží podezřelé takovým způsobem jim ku koupi nabízené na se převedou, uložen buď tomu, kdo je koupí, podle rozličné hodnoty toho zboží trest od 2 500 až do 25 000 korun.

§ 475

Předpis o slitém zlatu a stříbře

Zlatníci a stříbrníci, jimž ke koupi se nabízí slité zlato a stříbro, které není označeno jménem jiného oprávněného zlatníka a stříbrníka, povinni jsou prodavače zadržeti a se o to přičiniti, aby byl postaven před úřad.

Opominou-li toho nebo převedou-li na se takovéto nepoznamenané zlato a stříbro, trestá se to pokutou uloženou na tento přestupek v předešlém paragrafu.

§ 476

Povinnost každého podezřelého prodavače vůbec zadržeti

Avšak nejen obchodníci a živnostníci sami, ale i každý jiný, komu se nabízejí věci ke koupi nebo, aby něco na ně půjčil, kteréž podle své povahy proti nabízejícímu vzbuzují podezření, že jsou odcizeny, povinen jest tohoto dle možnosti zadržeti a, nevykáže-li se, přičiniti se o to, aby byl postaven před úřad.

Kdo opomine zaviněně vyplniti tuto svou povinnost, potrestán buď podle § 473.

§ 477

Trest na toho, jenž podezřelé zboží koupí

Taktéž dopustí se každý přestupku a upadá podle hodnoty věci v pokutu peněžitou od 1 250 až do 25 000 korun, kdo způsobem výše naznačeným věc podezřelou koupí nebo na ni jako na zástavu něco půjčí.

§ 478

Trest za podvod šizením proti sazbám a řádům taxovním

Pokud v některých místech jsou zvláštní sazby nebo řády taxovní pro prodej jistého zboží nebo na ceny jistého plnění, trestati se to má, když se proti nim jedná šizením buď v užívání míry a váhy, byť i pravá byla, anebo šizením ve vlastnosti nebo v ceně zboží nebo plnění, podle zvláštních předpisů v té příčině daných. Třetí takové provinění však potrestati se má, ač není-li již samo o sobě takovým činem trestným, na který uložen je trest těžší, za přestupek ztrátou živnosti.

§ 479

Zrušen.

§ 480

Zrušen.

§ 481

Zrušen.

§ 482

Trest na živnostníky, kteří zásoby zboží, k nevyhnutelné denní výživě potřebného tají nebo vydati se zdráhají

Když živnostníci, kteří mají vůbec takové zboží na prodej, jež náleží k nevyhnutelným potřebám denní výživy, zásobu svou tají, anebo komukoli kupujícímu z ní něco vydati se zdráhají, dopustí se tím přestupku a mají býti potrestáni podle toho, je-li zboží nevyhnutelněji potřebné, po prvé pokutou peněžitou od 500 až do 2

500 korun; dopustí-li se toho po druhé, má se trest zdvojnásobiti; třetí pak přestoupení má za následek ztrátu živnosti.

§ 483

Trest, způsobily-li se tím nepokoje

Jestliže by případy v § § 478 a 482 uvedené byly příčinu zavdaly k veřejnému nepokoji, má býti trest vězení prostého, kterýž na první tři případy ustanoven, zaměněn ve vězení tuhé, v případě pak § 482 má hned po prvé vyřknuta býti ztráta živnosti.

§ 484

Stane-li se takové tajení nebo zdráhání v čas veřejného nepokoje

Stane-li se tajení nebo zdráhání v § 482 uvedené v čas veřejného nepokoje, potrestán buď vinník krom ztráty živnosti tuhým vězením od jednoho až do šesti měsíců, ač není-li čin jeho zločinem.

§ 485

Nadržování věřiteli

Kdo úmyslně po tom, kdy u něho nastala neschopnost platiti, věřiteli nadřžuje v tom úmyslu, aby tím jiné věřitele poškodil, bude pro přečin potrestán tuhým vězením ode tří měsíců až do dvou roků. Věřitel, který přijme zjištění nebo placení pohledávky jemu příslušející, není trestný.

§ 486

Úpadek z nedbalosti

1. Dlužník několika věřitelů, který z nedbalosti si přivodí neschopnost platiti, zvláště tím, že činí přílišná vydání, lehkomylně nebo nepřiměřeně úvěru užívá nebo poskytuje, část majetku promarní nebo uzavře odvážný obchod, který nenáleží k řádnému vedení jeho obchodu nebo s jeho poměry majetkovými jest v nápadném odporu;

2. kdo z nedbalosti své věřitele nebo jich část tím poškodí, že, věda, že jest neschopen platiti, nový dluh učiní, dluh splatí, zástavu zřídí nebo řízení vyrovnací nebo zahájení konkursu včas nenavrhne, bude pro přečin potrestán tuhým vězením od tří měsíců až do jednoho roku.

3. Pachatel, který své obchodní knihy zfalšuje, odstraní nebo zničí, bude trestán tuhým vězením od šesti měsíců až do tří roků.

Dlužník, který za řízení vyrovnávacího předsevezme právní jednání, která mu dle řádu vyrovnávacího jsou dovolena, není trestný.

§ 486a

Nedostatečné vedení knih dlužníkem

Dlužník několika věřitelů, který proti zákonnému závazku v předepsaném čase bilance svého jmění neprovede, nebo knihy obchodní vésti opomine, nebo je tak nepořádně vede, že neposkytují přehledu o stavu jmění, tresce se pro přečin vězením od jednoho až do šesti měsíců, stane-li se neschopným platiti.

§ 486b

Rejdy za řízení vyrovnávacího nebo za řízení konkursního

1. Kdo uplatňuje úmyslně pohledávku nepravou, nebo pohledávku v nepravém objemu nebo pořadí, aby tím dosáhl v řízení vyrovnávacím nebo konkursním vlivu, jenž mu nepřisluší;

2. věřitel, jenž za výkon práva hlasovacího v určitém smyslu nebo za opominutí výkonu práva hlasovacího úmyslně přijme nebo dá si slíbiti pro sebe nebo třetího

prospěch majetkový, nebo kdo úmyslně věřiteli k tomuto účelu prospěch majetkový poskytne nebo přislíbí;

3. věřitel, jenž úmyslně za souhlas s vyrovnáním v řízení vyrovnacím nebo s nuceným vyrovnáním bez svolení ostatních věřitelů přijme nebo dá si slíbiti pro sebe nebo třetího mimořádný prospěch, nebo kdo úmyslně věřiteli k tomuto účelu mimořádný prospěch poskytne nebo přislíbí, trestá se pro přečin vězením od tří měsíců až do jednoho roku.

4. Stejně budou potrestáni vyrovnací správce a člen poradního sboru v řízení vyrovnacím, správce podstaty a člen výboru věřitelů v konkursu, kteří úmyslně pro sebe nebo třetího ke škodě věřitelů přijmou nebo dají si přislíbiti majetkový prospěch jim nepatřící.

§ 486c

Společná ustanovení o odpovědnosti těch, kdo obchodní podniky vedou, a zmocněnců

Je-li v případech § § 485, 486, 486a dlužníkem a v případě § 486b věřitelem nebo dlužníkem společnost, společenstvo nebo spolek, budiž těchto ustanovení užito na orgány podniku, které činu se dopustily.

Spáchá-li v uvedených případech čin někdo, kdo věci dlužníkovi nebo věřitelovy samostatně vede, budiž těchto ustanovení užito též na něho.

Hlava dvanáctá

O přečinech a přestupcích proti bezpečnosti cti

§ 487

zrušen

§ 488

zrušen

§ 489

zrušen

§ 490

zrušen

§ 491

zrušen

§ 492

zrušen

§ 493

zrušen

§ 494

zrušen

§ 495

zrušen

§ 496

zrušen

§ 497

zrušen

§ 498

Vyjevování tajností nemocných lékařem nebo hojičem a pod.

Lékař nebo hojič, pomocník nebo pomocnice porodní, kteří tajnosti osoby svěřené jich ošetřování vyjeví někomu jinému nežli úřadu, když tento úředně se dotazuje,

mají býti potrestáni za tento přestupek po prvé tím, že se jim zakáže praxe na tři měsíce, po druhé na rok a po třetí na vždy.

§ 499

Trest na týž přestupek pro lékárníky

Když lékárník tajnosti nějakého nemocného, o nichž vědomosti nabývá z receptů ho docházejících, jiným osobám vyjeví, nežli úřadu, když tento úředně se dotazuje, dopustí se tím přestupku a potrestán buď je-li vlastníkem lékárny nebo provisorem, po každé 250 až 2 500 korunami, pomocník však vězením od jednoho až do čtrnácti dnů, kteréžto vězení dle okolností se má i zostřiti.

Hlava třináctá

O přečinech a přestupcích proti veřejné mravopočestnosti

§ 500

Přečiny a přestupky proti veřejné mravopočestnosti

Péče zákonodárná neomezuje po svém úmyslu pojem urážky veřejné mravopočestnosti toliko na činy takové, které samy o sobě vzbuditi mohou ošklivost a veřejné pohoršení, ale zahrnuje v to i činy, jež podle povahy své přičinují k rozšíření zkázy mravů, jakož i takové, které mají obyčejně za následek nepořádky a prostopášnosti.

Podle toho určení trestati jest za přečiny anebo přestupky proti veřejné mravopočestnosti v případech tu jmenovaných:

- a) smilstvo;
- b) hrubé urážení mravopočestnosti nebo stydlivosti, jež jest příčinou veřejného pohoršení;
- c) žebrání;
- d) zapovězené hry;
- e) opilství;
- f) jiné hrubší nemravnosti.

§ 501

Smilstvo mezi příbuznými a sešvakřenci

Smilstvo mezi sourozenci plnorodými a polorodnými, s manžely rodičů, dětí nebo sourozenců trestáno budiž za přestupek vězením od jednoho až do tří měsíců, které se podle okolností má zostřiti.

Ti, o nichž se vyšetřováním zjistí, že byli svůdci, odsouzeni buďtež k tuhému vězení od jednoho až do tří měsíců. Po skončeném trestu budiž z povinnosti úřední učiněno opatření, aby vinníci od sebe byli odloučeni, a tak společenství jejich se zrušilo.

§ 502

Cizoložství. Trest

Osoba oddaná, která se dopustí cizoložství, jakož i osoba neoddaná, s níž cizoložství spácháno, vinna jest přestupkem a potrestána buď vězením od jednoho až do šesti měsíců, žena však potrestána býti má přísněji tehda, když pro spáchané cizoložství vzejítí může pochybnost o manželském původu dítěte, které potom na svět přijde.

§ 503

Kdy se cizoložství smí vyšetřovati

Cizoložství však nemůže se nikdy [vyjímajíc případ § 510] vyšetřovati a trestati z moci úřední, nýbrž toliko k žádosti strany uražené. Avšak ani ta nemá více práva toho žádati, když urážku, o níž se byla dověděla, výslovně odpustila, anebo když od té doby, co o ní nabyla vědomosti, po šest neděl proto nežalovala. Ba i trest již vyřknutý

pomíjí, jakmile strana uražená prohlásí, že s vinníkem chce zase žít. Takovýmto prohlášením se však nezrušuje trest vyřknutý již na spoluvinníky.

§ 504

Zmrhání nezletilé příbuzné člověkem domácím. Trest

Člověk domácí, který zmrhá nezletilou dceru nebo nějakou k domácnosti náležející nezletilou příbuznou domácího hospodáře nebo hospodyně, potrestán býti má za tento přestupek podle rozdílnosti poměru, v němž s rodinou jest, tuhým vězením od jednoho až do tří měsíců.

§ 505

Smilstvo služebné ženy s nezletilým synem nebo příbuzným v domě žijícím. Trest

Týž trest uložen býti má osobě ženské v rodině sloužící, která nezletilého syna nebo nezletilého příbuzného v domě žijícího ke smilstvu svede.

Oba tyto přestupky se však vyšetřují a trestají toliko k žádosti rodičů, příbuzných nebo poručenstva.

§ 506

Zmrhání pod přípovědí manželství

Když někdo osobu nějakou, připověděv jí manželství, ale nesplniv slibu, svede a zmrhá, potrestán býti má za tento přestupek tuhým vězením od jednoho až do tří měsíců. Krom toho zůstává se zmrhané osobě právo k náhradě.

§ 507

Vstoupení v nezákonné manželství bez dispense. Trest

Kdo, zatajiv povědomou mu zákonnou překážku manželství, oddati se dá neobdržet prve řádné dispense; anebo kdo se odebere do cizí země, aby tam vstoupil v manželství, které podle zákonů zemských bylo nepřípustné, dopustí se přestupku a potrestán býti má tuhým vězením ode tří až do šesti měsíců, svůdce však vždy buď potrestán přísněji.

Vězení má býti ještě zostřeno, byla-li překážka jedné straně zatajena, a ona tím způsobem svedena bez své viny k neplatnému manželství.

§ 508

Trest na rodiče, nutící dítky k manželství po zákonu neplatnému

Týž trest má býti uložen na přestupek rodičům, kteří by zneuživše své moci rodičů, nutili dítky své k manželství, jež dle zákonů jest neplatným.

§ 509

Zrušen.

§ 510

Zrušen.

§ 511

Zrušen.

§ 512

O kuplířství

Přestupku kuplířství se dopustí ti:

- a) kdo nevěstkám k provozování jich nedovolené živnosti u sebe řádný pobyt dávají nebo jinak je přechovávají;
- b) kdo z přivádění takových osob živnost činí;
- c) kdo se jinak dají potřebovati za dohazovače v nedovoleném srozumívání tohoto druhu.

§ 513

Trest

Trestem na tento přestupek jest tuhé vězení ode tří až do šesti měsíců, kterýž se však má zostřiti, provozovali-li vinníci živnost tuto již po delší dobu.

§ 514

Trest při opakování přestupku

Osoba potrestaná již pro kuplířství má při druhém postižení po odbytém trestu vyhoštěna býti z místa, kde se dosud zdržovala.

§ 515

Trest na hostinské, krčmáře a jich lidi, když příležitost dávají ke smilstvu

Jestliže hostinští nebo krčmáři, mimo případy přestupku kuplířství v § 512 naznačené, dávají příležitost ke smilstvu, jsou vinnými přestupkem a potrestati se mají po prvé pokutou peněžitou od 1 250 až do 10 000 korun. Pakli takovéto příležitosti dále poskytují, vyhostí se ze živnosti hostinské nebo krčmářské a prohlásí se k živnosti takové pro příště za nezpůsobilé. Dopustí-li se toho přestupku osoby služebné bez vědomí hostinského nebo krčmáře, mají býti potrestány vězením od osmi dnů až tří měsíců.

§ 516

Hrubá a veřejné pohoršení působící urážka mravopočestnosti nebo stydlivosti

Kdo vyobrazeními nebo smilnými činy mravopočestnost nebo stydlivost urazí hrubě a způsobem budícím veřejné pohoršení, vinen jest přestupkem a odsouzen býti má k tuhému vězení od osmi dnů až do šesti měsíců. Ale stalo-li se uražení takové tiskopisem, potrestati se má jako přečin tuhým vězením od šesti měsíců až do jednoho roku.

§ 517

Zrušen.

§ 518

Zrušen.

§ 519

Zrušen.

§ 520

Zrušen.

§ 521

Zrušen.

§ 522

Zapovězené hry. Trest

Pro hraní všelikých her hazardních čili naprosto odvážných a také všelikých her takových, které zvláštními předpisy zejména jsou zapovězeny, trestají se jak hráči tak i ten, kdo ve svém příbytku hráti dovolí, za každý takový přestupek pokutou 500 až 45 000 tisíc korun, z čehož třetina vydobytá připadne udavači, a pakli by tento sám měl býti trestán, promine se mu také trest docela.

Cizozemci, kteří pro tento přestupek trestu propadnou, bud'těž z říše vyhoštěni.

§ 523

Opilství. Trest

Pro opilství jako přestupek trestati se má, kdo jsa opilý vykoná nějaký čin, který by se mu krom opilství přičítal za zločin (§ 236). Trestem na to jest vězení od jednoho až do tří měsíců. Věděl-li opilý ze zkušenosti, že v opilství podroben jest prudkým hnutím mysli, má býti vězení zostřeno, ale při těžších zlých skutcích uznati se má na tuhé vězení až do šesti měsíců.

§ 524

Zastaralé opilství. Trest

Pro zastaralé opilství jako přestupek trestati se mají řemeslníci a nádenníci, kteří pracují na střechách a lešeních, nebo kteří zacházejí s věcmi, s nimiž spojeno je bezpečí ohně, jakož i takové osoby služebné, jichž nebedlivostí oheň snadno může povstati, vězením od jednoho až do osmi dnů, opakuje-li se to, až i do jednoho měsíce a podle okolností i také ztřeštěným vězením.

Trest pro zastaralé opilství ukládá se sice, když bylo veřejné a vrchnost se tudy o něm doví, z povinnosti úřadu, krom toho však jen tehda, když mistři nebo pánové služební sobě na to u úřadu stěžují.

§ 525

Kdy z případů, jinak domácí kázni zůstavených, stanou se přestupky proti veřejné mravopolečnosti

Jiné hrubší nemravnosti, jako: krádeže a zpronevěry mezi příbuznými, porušení věrnosti manželské, porušení povinné úcty skutkem se strany dětí k rodičům, lidí služebných k služebním pánům a podobné, zůstávají se sice, pokud z rodiny na veřejnost nevycházejí, toliko domácí kázni.

Jdou-li však tyto nepořádky tak daleko, že rodičové, poručníci, vychovatelé, příbuzní, manželé, služební pánové a j. pod. vidí toho potřebu, by žádali úřady za pomoc, stávají se přestupky proti veřejné mravopolečnosti. Úřadové jsou v případech takových povinni, napomáhati k odvrácení toho nepořádku a po náležitém vyšetření uložiti ten trest, který se jim podle okolností vidí býti nejpříhodnějším, aby měl platný účinek.

Hlava čtrnáctá

O pomíjení přečinů a přestupků i jich trestů

§ 526

Pominutí přečinů a přestupků i jich trestů

Přečiny a přestupky obsažené v tomto trestním zákoně i tresty jejich pomíjejí smrtí vinníkovou; výkonem trestu; prominutím trestu a promlčením.

§ 527

Smrtí vinníkovou

Smrtí vinníkovou zrušuje se všeliké vyšetřování a, vyšel-li rozsudek, i všeliký účinek jeho, vyjímajíc náhradu neb odškodnění, ač byla-li rozsudkem přisouzena.

§ 528

Výkonem trestu

Trestem vykonaným shlazují se přečiny i přestupky (§ 225).

§ 529

Prominutím trestu

Prominutí trestu, pokud ho odpustil úřad veřejný k tomu povolaný, anebo žalobce, který měl k tomu právo, má stejný účinek s trestem vykonaným.

§ 530

Ve všech oněch případech, kdy soud trestní přečin nebo přestupek nějaký stíhati může jen k žádosti osoby zúčastněné, nemá ten, kdo po zákonu tu žádost smí učiniti, k tomu více míti žádného práva, když trestný čin, o němž byl věděl, výslovně odpustil nebo, když od té doby, co o tom trestném činu vědomosti nabyt, po šest neděl z něho nežaloval, anebo když trestný čin promlčením již pominul. Ale jestli k žalobě oprávněný svou žádost za potrestání odvolá dříve, než rozsudek byl vyšetřovanému vyhlášen, pak sejíti má jak se všeho dalšího vyšetřování a řízení trestního, tak i se všelikého účinku rozsudku, byl-li tento snad již vyneseno; avšak stane-li se takové

odvolání teprve po vyhlášení rozsudku, byť i byl moci práva ještě nenabyl, pokládáno býti může zpravidla (§ 503) jenom za důvod k polehčení trestu u vyššího úřadu, k němuž se rozsudek pořadem odvolání byl dostal.

§ 531

Promlčením

Promlčením pomíjí vyšetřování i trest, když vinník od té doby, co trestného činu se dopustil, anebo, byl-li pro něj již vzat ve vyšetřování, počítajíc od doby rozsudku, jímž právoplatně byl osvobozen, ve lhůtě tímto zákonem ustanovené žádným tuzemským trestním soudem nebyl vzat ve vyšetřování. Promlčení se tedy přerušuje, když na pachatele jakožto na obviněného byla vydána obsílka, rozkaz postavovací nebo zatýkácí, anebo, když jako obviněný byl již vyslýchán nebo zatčen, anebo honěním nebo listy zatýkácími stíhán.

Krom toho však nesmí pachatel, aby se promlčení dovolávací mohl:

- a) z přečinu nebo přestupku již žádného užitku v rukou míti; mimo to nutno, aby
- b) pokud toho povaha trestného činu dopouští, náhradu byl učinil, kteréžto podmínky tedy při přečinech a přestupcích proti bezpečnosti cti potřebí není, a
- c) aby se ve lhůtě k promlčení ustanovené ani zločinu, ani přečinu nebo přestupku nebyl dopustil.

§ 532

Lhůta promlčecí u přečinů a přestupků

Pokud v zákoně při jednotlivých případech k užití práva žalobního není zvláště vyměřena lhůta kratší, ustanovuje se při přečinech a přestupcích, na něž v zákoně za nejvyšší trest ustanoveno vězení prvního stupně bez zotřetí, nebo pokuta peněžitá až do 2 500 korun, lhůta promlčecí na tři měsíce; kde uloženo jest zotřené vězení prvního stupně nebo pokuta peněžitá až do 10 000 korun, na šest měsíců; při všech pak přečinech a přestupcích, na které uložen je trest těžší, jakož i při těch, kdež za trest uložena ztráta práv a daných povolení, na plný rok.

x) viz však §§ 9 a 19 odst. 2 zákona č. 31/1929 Sb.